

auxilium, favorem, ac pro singulari certamine faciendo locum praestiterit, seu praestari iusserit, curaverit, vel permiserit, aut aliquid aliud de praemissis in discessu Praedecessorum literis prohibitis fecerit, & per eum, etiam absentis, & ignorantis Vassallos, Officiales, Ministros, agentes, & homines quoscumque talia facta, aut permitti fuerint, aequè enim peccata arbitramur quae per seipsum facit, & qui non curat, ne fiat per eos quos ipse cohibere potest, alioquin facile esset literarum praefatarum effectum illudere, si illis, qui scire, & curare per se ipsos debent, ignorantiae propriae, culpaeque alienae permitteretur allegatio, nisi forte de receptione facta delati fuerint publici hospitatores, quos quoniam suorum hospitem conditionem explorare non tenentur, nolunt censeri esse in culpa, nisi probetur quod scienter peccaverint.

Solum signaturam sufficere, & ejus exempla Notario Curiae Gubernatoris subscribere fidem facere declarat. Contrariis quoque derogat.

§. 8. Volumus quoque praesentis cedulae solam signaturam, etiam absque eo quod data, & registrata fuerit, & tam ipsam originalem, quacumque constitutione vel regula forsan contraria non obstantibus, quam ejus exempla per Notarium Curiae praesentis, & pro tempore futuri Gubernatoris suscripta, ubique fidem facere.

§. 7. Non obstantibus omnibus illis quae dicti Praedecessores in suis literis praedictis voluerunt non obstantibus, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, statutisque & consuetudinibus juramento, &c. roboratis, privilegiis quoque, indulgentiis, & literis Apostolicis quibusvis, etiam S. R. E. Card. & aliis quibusvis quacumque, tam mundana quam Ecclesiastica auctoritate fulgentibus personis, concessis, & innovatis, illorum tenores, etiam si pro sufficienti illorum derogatione, totalis expressio seu insertio, vel alia certa forma requireretur, pro sufficienter expressis habentes, ceterisque contrariis quibuscumque.

Papa subscribitur. Placet, & ita Motu proprio praecipimus, & ordinamus. I.

MARCELLUS SECUNDUS PONT. CCXXVI.
ANNO DOMINI MDLV.

Marcellus II. de Oppido Montisfani, quod est in Piceni agro, Marcellus Cervinus antea dictus. Richardi filius, Presbyter Cardinalis tit. S. Crucis in Hierusalem. Creatus 5. Idus Aprilis, Anno Domini 1555. Sedit dies 22. nullos creavit Cardinales. Obiit 4. Kal. Maii eodem anno, sepultus fuit in Basilica Vaticana. Vacavit Sedes dies 22.

PAULUS QUARTUS PONT. CCXXVII.
ANNO DOMINI MDLVI.

Paulus IV. Archiepiscopus Theatinus, Neapolitanus, Petrus Carafa antea dictus, Episcopus Card. Ostiensis, & sacri Collegii Decanus. Creatus 10. Kal. Coronatus 7. Kal. Junii 1555. Sedit annos 4. menses 2. dies 27. Creavit Cardinales 19. Obiit 15. Kal. Septemb. Anno Domini 1559. Corpus ejus in Basilica Vaticana conditum à Pio V. in Ecclesia S. Mariae super Minervam translatum fuit. Vacavit Sedes menses 4. dies 7.

Privilegium Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, deputandi personas extra Ordinem, in Syndicos, & economos, ad exigenda legata pia, & alia negotia pertractanda, una cum aliarum gratiarum ejusdem Ordinis confirmatione.

Quoad secundam partem, habes infra aliam Clem. VIII. constit. n. 51. Ratio, ubi omnia privilegia Ordinis, quatenus Concilio Tridentino non sint contraria, confirmantur. Syndici autem gaudent omnibus privilegiis Ordinis, ex indulto Clem. VII. de quo sup. in const. 19. Dum consideramus.

P A U L U S P A P A I V. Edita Anno 1555.
Ad perpetuam rei memoriam.

In Clementi Sedis Apostolicae provisione, necnon personarum devotarum profectu sub regulari castimonia Domino militantium pia devotione provenire dignoscitur, ut Romanus Pont. quandoque per praedecessores suos Roman. Pont. pro Relig. conservatione, & augmento, ac personarum earundem quiete, & comodo concessa approbet, & innovet, ac probata, & innovata Apost. auctoritate communit, ut eo firmiora persistant, quo saepius fuerint ejusdem Sedis auctoritate circumfusa.

§. 1. Sanè pro parte dilecti filii Clementis de Monelia, Ministri Generalis Ordinis Fratrum Minorum Regularis Observantiae, nobis super exhibita petitio continebat, quod cum inter operarios, qui ad excolendam vineam Domini Sabaoth, Dei gratia, Ordo ipse magnos probitatis, & doctrinae, ac animarum salutis fructus semper olim attulerit, & quotidie afferre conetur, ac exinde pro suis sanctis operibus, honestisque laboribus, proque salute

1.

Exordium

Ordinis
ser. ante
1555.

ARTICULUS QUARTUS.

... de Apollonia Sede, quae...

Cui, & alii...

... in iudicio potestatem, invocandi quoscumque...

§. 4. Et licet recolenda mem. Joannes Papa XXII. similiter praedecessor noster, constitutions...

§. 5. Ac pia memoriae Martinus IV. etiam praedecessor noster, qui considerans, quod Fratres Ordinis...

terminus IV. huius bullae...

... defendendi, quosdam in iudicio defendendi, defendendi...

§. 6. Ac etiam fel. mem. Eugenius etiam Papa IV. pariter praedecessor noster, ius huiusmodi eidem Ordini...

§. 7. Necnon etiam pia mem. Nicolaus V. & Sixtus IV. etiam praedecessores nostri, super confessionibus...

§. 8. Cum autem hinc eadem exposita subiungebat, ea quae saepius Apostolica auctoritate...

§. 9. Nos igitur qui omnium votis, praesertim illis quibus sub saevi religionis iugo...

litem. XXII. in sua exit...

Ad conditorem, d. facultatem abluat.

Eng. IV. conf. mavis.

Nicol. V. & Sixt. IV. concesserunt facultatem...

Ordo nunc p. huius confessionis...

Qui omnes gratia d. Ordinis...

officium in
conf. 11. P. 11.
F. Dum ad
liberis.
Eusebius
apud.

dictis, libera penitus, immunitate & exemptione, auctoritate
Apostolica, & tenore predictis, etiam concedimus, &
indulgemus, ac statuimus, & ordinamus.

§. 14. Et nihilominus venerabilibus fratribus Ar-
chiepiscopo Rothomagensi, & Episcopo Conchenfi, ac
delegato filio Curie causarum Camere Apostolicæ Audi-
tori per presentes committimus, & mandamus, quate-
nus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium seu
alios faciant auctoritate nostra presentes literas, & in eis
contenta quæcumque plenam effectum sortiri, illisque
omnes quos concernunt pacifice frui, & gaudere. Non
permittentes quenquam desuper per quoscumque quo-
modolibet indebitè molestarti, contradicere quoscumque
& rebelles etiam per quoscumque (de quibus eis vide-
bitur) censuras & penas Ecclesiasticas, ac alia oppor-
tuna juris remedia, appellatione postposita, compescen-
do. Ac legitimis super his habendis servatis processibus,
etiam iteratis vicibus aggravando. Invocato etiam
ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Commissis de-
notis.

§. 15. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus
Super cathedram, Bonifacii, & Dudum, Universis, Con-
cilii, ac Clementinæ Religiosi, de privilegiis, & Dudum,
de sepulturis, ac etiam, Ex frequentibus, de sententia
excommunicationis, ac extravagante, Ad conditorem,
Joannis XXII. cum aliis constitutionibus eandem mater-
iam prædictæ extravagantis tangentibus seu concer-
nentibus, ac regulis Cancellariæ Apostolicæ jam editis,
& in futurum edendis, ac præ memoriæ Bonifacii Papæ
VIII. etiam prædecessoris nostri de una, & in Concilio
generali de duabus dietis editis (dummodo ultra tres
dietas aliquis vigore præsentium ad iudicium non traha-
tur) & aliis Apostolicis, ac Provincialibus, capitularibus,
generalibus, & specialibus constitutionibus, & ordina-
tionibus, etiam in ultimo generali Concilio Lateran. ce-
lebrato, & aliis Conciliis editis, necnon statutis & con-
suetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostoli-
ca, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque
indultis, & literis Apost. etiam in forma Brevis per Leo-
nem X. Clementem VII. Paulum III. Julium etiam III.
præfatos, ac quoscumque alios Romanos Pontifices præ-
decessores nostros, ac Sedem eandem, etiam Motu pro-
prio, ac scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac
cum quibusvis irritativis, annullativis, cassativis, etiam
privilegiis eorumdem revocativis, restrictivis, præ-
servativis, exceptivis, restitutivis, declarativis, mentis
attestativis, ac derogatoriis derogatoriis, aliisque effi-
caciorebus, efficacissimis, & insolitis clausulis quomodolibet,
etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis,
quibusvis personis, & Ordinibus in contrarium forsan
concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus,
etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eo-
rumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, &
individua, ad de verbo ad verbum, non autem per clau-
sulas generales idem importantes mentio, seu quævis
alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad
hoc servanda foret, & in eis caveatur expressè, quod illis
nullatenus, aut non nisi sub certis modo, & forma deroga-
gari possit, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum
nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata,
inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, &
insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus,
hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus.
Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit
Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommu-
nicari non possint per literas Apostolicas non facientes
plenam, & expressam de verbo ad verbum de indulto hu-
jusmodi mentionem, cæterisque contrariis quibuscumque.

Commissis de-
notis.

§. 16. Verum, quia difficile foret presentes literas ad
singula quæque loca, in quibus fortè opus esset, deferri:
Volumus, & pariter Apostolica auctoritate decernimus,
quod illarum transumptis manu Notarii publici sub-
scriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Eccle-
siastica constitutæ, seu Curie Ecclesiasticæ inunitis eadè
prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quæ
præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostense.

Dat. Romæ, apud S. Marcum,
die 1. Julii 1555. Pont. nostri Anno primo.

Dat. Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris,
die 1. Julii 1555. Pont. nostri Anno primo.

Bullar. Mag. Tom. I.

Rescripto alienationum, & locutionum quo-
rumcumque honorum Ecclesiasticorum, in-
damnum Ecclesiarum, vel non servatis juris
solemnitatibus, aut alias nulliter factarum.

Similem rescissionem fecit Leo X. & postea Julius
III. quas prætermisi tanquam minus necessarias,
& eas inseruit Rodoan. in suo Traç. de Reb. Eccles.
non alienan. & eandem edidit etiam Pius IV.
quod bona Sedis, & Camera Apostolica in const.
104. Apostolica. Quamvis prius ipse hanc bullam
generaliter reduxisset ad terminos juris communis
in const. 11. Provida. Sed pius V. ejusmodi honorum
omnium Ecclesiasticorum alienationis rescissionem
commisit Collegio Fabrica Basilica S. Petri de
Urbe, ut in sua const. 98. Esti de singulis.

De alienationibus istis habes sup. const. 1. Leon. I. & Pauli
II. in const. 5. Ambitiosæ, & de alienationibus, ac in-
feudationibus Civitatum, Terrarum Sedis Apost. ac
Ecclesiarum, quæ subditi Papæ habent in ejus Statu Ec-
clesiasticæ, plenè licam in const. 1. Innoc. IX. Quæ ab hac

De bonis jurisdictionalibus ad Ecclesias, & loca pia spe-
ctantibus, in feudum, vel emphyteusim non dandis,
neque ultra triennium locandis, aut concessionem hu-
jusmodi revocando seu prorogando, extat novissima
const. S. D. N. Urb. VIII. n. 51. Humanæ, inf. tom. 4.

PAVLVS EPISCOPVS, Edita A. D.
Servus Servorum Dei: Ad futuram rei memoriam. 1555.

§. 1. Injunctum nobis desuper, meritis licet imparibus,
Apostolicæ servitutis officium, mentem nostram
continua pulsata instantia, ut bona Ecclesiastica, quæ cæca
hominum cupiditate occupata detinentur, nostræ opera-
tionis ministerio ad jus, & proprietatem eorum quo-
rum antea erant, omnino reducantur. Cum itaque (sicut
nobis innouit) licet alias fel. rec. Symmachus Papa præ-
decessor noster, prædium Ecclesiæ pro aliqua necessitate
quovis modo alienari, aut jura Ecclesiæ in usum fructum
dari prohibuerit, & lege hujusmodi omnes Custodes ad-
stringi, ac donatorem, ac censuratorem, & venditorem
honorem perdere, & qui præmissis subscriberet, anathe-
ma esse cum eo qui daret, sive reciperet, nisi restitue-
rentur, & quilibet Ecclesiasticas personas contradicere,
& cum fructibus alienata reposcere posse, hocque non
solum in Ecclesia Romana conservari, verum etiam in
universis per Provincias Ecclesiis convenit servaverit.

Symmachus
Papa bona
Ecclesiastica
alienari pro-
hibuit in c. d.
de Reb. Eccles.
non alienan.

§. 2. Et præ mem. Paulus Papa II. etiam prædecessor
noster, omnium rerum, & bonorum Ecclesiasticorum alie-
nationem, omneque pactum, per quod ipsorum domi-
nium transferretur, ac concessionem, hypothecam, loca-
tionem, & conductionem ultra triennium, necnon in-
feudationem, vel contractum emphyteuticum, præter-
quam in casibus à jure permittis, ac de rebus, & bonis in
emphyteusim ab antiquo concedi solitis, fieri prohibue-
rit. Et si quis contra hujus posterioris prohibitionis feri-
riem de bonis, & rebus eisdem quicquam alienare præ-
sumeret, alienatio, hypotheca, concessio, locatio, condu-
ctio, infeudatio hujusmodi nullius omnino essent robo-
ris, vel momenti, & tam qui alienaret, quam qui aliena-
tis res, & bona reciperet, sententiam excommunicationis
incurreret, & nihilominus res, & bona alienata hu-
jusmodi, ad Ecclesias, Monasteria, & loca pia, ad quæ
antea pertinebant, liberè reverterentur.

Paul. II. alie-
nationes bo-
norum Eccle-
siasticorum,
& ultra trien-
nium locatio-
nes, &c. inter-
dixit in const.
c. in rub.

§. 3. Nihilominus à nonnullis annis citra diversæ per-
sonæ tam sæculares quam Ecclesiasticæ, complura Castra,
Terras, Oppida, Civitates, & loca, tam Romanæ præ-
dictæ, quam diversarum Cathedralium, etiam Metro-
politana, & aliarum Ecclesiarum, necnon Monasteriorum,
domorum, & aliorum Regularium locorum, ac Hospita-
lium, & aliorum piorum locorum, prætextu diversarum
alienationum, eis de castris, terris oppidis, civitatibus
& locis prædictis, in evidens damnum Ecclesiarum,
Monasterio

Alienationes
tam sæculares
quam Ecclesiasticas
factas fuerunt
in damnum
Ecclesiarum,
vel non ser-
vatis solemn-
nitatibus.

Y Y 3

Monasteriorum, domorum, Hospitalium, & aliorum Regularium, & piorum locorum, seu alias non servatis solemnitatibus iure requisitis factarum occupaverint, & occupata detinuerint, & detineant de presenti, ac exinde factum sit, ut non solum Ecclesiarum, & Monasteriorum, & domorum Prælati ac Hospitalium, & aliorum Regularium, & piorum locorum huiusmodi Rectores, qui ex fructibus, redditibus, & proventus castrorum, terrarum, oppidorum, civitatum, & locorum huiusmodi, Ecclesiarum, Monasteria, & domos, Hospitalia, & alia loca prædicta gubernabant, & illustrabant, ac eorum Ministris alimoniam præbebant, notabiliter sint damnificati, verum etiam Rom. Pont. qui antea egenis, & miserabilibus personis, præsertim nobilibus ad hanc Almam Urbem pro tempore confugientibus alimenta aliunde subministrare consueverat, vix se & familiam suam sustentare, ne dum aliis alimenta subministrare possit, in divinæ Majestatis offensam, & ordinis clericalis opprobrium ac plurimorum, Christi fidelium scandalum.

Ideo hic r. m. n. as v. i. n. di. & annu. lat.

§. 4. Nos præmissa conniventibus oculis pertransire nequeunt, quinimò cupientes eis, quantum cum Deo possemus, opportunitate remedium adhibere: Motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes, & singulas alienationes, & in emphyteusim, seu censum perpetuum, aut tertium, vel aliam generationem, seu hominis vitam, aut aliud tempus ultra triennium locationes, vel concessiones, seu permutationes, hypothecas, & obligationes, de quibus castris, terris, oppidis, civitatibus, & locis, aut aliis bonis immobilibus, seu rebus, & iuribus, tam spiritualibus quam temporalibus ejusdem Romanæ, & quatumcumque Cathedralium, etiam Metropolitanæ, & aliarum Ecclesiarum, necnon Monasteriorum, domorum, & aliorum Regularium locorum, & quorumvis beneficiorum Ecclesiasticorum, cum cura, & sine cura, secularium, & quorumvis Ordinum Regularium, necnon Hospitalium, & aliorum piorum locorum quorumlibet, per quoscumque etiam Rom. Pont. Prædecessores nostros, seu eorum auctoritate, vel mandato, Camerarios suos, & Clericos Camerae Apostolicæ Præsidentes, ac quosvis Ecclesiarum, Monasteriorum, & domorum Prælatos, & beneficiatos, necnon Hospitalium, & aliorum Regularium, & piorum locorum Rectores, cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, & conditionis existentes, etiam si Cardinalatus honore pollerent, in damnum Ecclesiarum, seu non servatis solemnitatibus à jure requisitis, aut aliis nulliter hæcenus factas, & contractus superinde sub quibusvis formis, & verborum expressionibus habitos, & celebratos, etiam si juramento vallati existant, quantumvis longa temporis præscriptione robor sumptisse dici possint, & ipsius Romanæ Ecclesiarum favorem, aut commodum concernant, eorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur, præsentibus pro expressis habentes, Apostolica auctoritate tenore præsentium rescindimus, irritamus, cassamus & annullamus, ac viribus omnino evacuamus, ac pro rescissis, irritis, cassis, & nullis, ac penitus infectis haberi volumus.

Deventuræ que debent relaxare bona occupata, & fructus restituere declar.

§. 5. Ipsosque detentores ad castra, terras, oppida, civitates, & loca occupata, ac bona, res, & jura prædicta Romanæ, & Cathedralium, etiam Metropolitanæ, ac aliis Ecclesiis, necnon Monasteriis, domibus, Hospitalibus, & beneficiis, ac Regularibus, & piis locis relaxandum, & de fructibus, tam hæcenus perceptis, quam in posterum percipiendis, realiter satisfaciendum teneri, & ad id etiam sententiis, censuris & poenis Ecclesiasticis, ac etiam pecuniariis, omnibusque aliis opportunis juris & facti remediis cogi, & compelli posse.

Deventuræ que debent irritari.

§. 6. Sicque in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici auditores, & ipsius Romanæ Ecclesiarum Cardinales, ac eorum Collegium in quavis causa, & instantia, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi auctoritate & facultate, judicari, & definiti debere, ac si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter consigerit auterari, irritum, & inane deinceps.

§. 7. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, & contrariis quibuscumque. Nulli ergo etc. Si quis, etc. Dat. Romæ apud Sanctum Marcum, anno Incarnationis Dominicæ 1555. Prælo Idus Julii, Pontificatus nostri Anno primo.

Class. d. m. Dat. P. An. T. die 21. Julii.

Leges & ordinationes à Judæis in Statu Ecclesiastico degenibus observandæ.

III.

Aliqua ordinavit etiam Innoc. IV. in constitut. 2. sup. Et istas ordinationes declaravit, & in quibusdam immutavit Pius IV. in constitut. 48. Dudum. Sed Pius V. eas iteratò stabilivit, in const. 6. Romanus, & etiam Greg. XIII. in const. 19. Alias pia, & Clem. VIII. in const. 10. Cetera. Quinimò Pius V. eos à Statu Ecclesiastico expulit, prout in ejus const. 80. Hebraeorum.

Alia de Hebræis vide in Greg. XIII. constit. 70. Antiqua, & const. 92. Sancta, & Clem. VIII. const. 20. Cùm Hebræorum.

PAPULUS EPISCOPVS, *Ed. ita A. D. 1555.*
Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

Cum nimis absurdum, & inconveniens existat, ut Judæi, quos propria culpa perpetuæ servituti submitit, sub prætextu quod pietas Christiana illos receperit, & eorum cohabitationem sustineat, Christianis adeo sint ingrati, ut eis pro gratia contumeliam reddant, & in eos pro servitute, quam illis debent, dominatum vindicare procurent: Nos, ad quorum notitiam nuper devenit eisdem Judæos in Alma Urbe nostra, & nonnullis S. R. E. Civitatibus, Terris, & locis, in id insolentia prorupisse, ut non solum mixtum cum Christianis, & prope eorum Ecclesias, nulla intercedente habitus distinctione, cohabitare, verum etiam domos in nobilioribus Civitatibus, Terrarum, & locorum, in quibus degunt, vicis, & plateis conducere, & bona stabilia comparare, & possidere, ac nutrices & ancillas, aliosque servientes Christianos mercenarios habere, & diversa alia in ignominiam, & contemptum Christiani nominis perpetrare præsumant, considerantes Ecclesiam Romanam eisdem Judæos tolerare in testimonium veræ fidei Christianæ, & ad hoc ut ipsi Sedis Apostolicæ pietate, & benignitate alleciti, errores suos tandem recognoscant, & ad verum Catholicæ fidei lumen pervenire satagant, & propterea convenire, ut quandiu in eorum errores persistunt, effectu operis recognoscant se servos, Christianos verò liberos per **JESUM CHRISTUM** Deum & Dominum nostrum effectos fuisse, iniquumque existere, ut filiis famulentur ancillæ.

Causa hanc ordinationem com. a Hebræis.

§. 1. Volentes in præmissis, quantum cum Deo possumus, salubriter providere, hac nostra perpetuò valitura constitutione sancimus, quod de cætero perpetuis futuris temporibus, tam in Urbe quam in quibusvis aliis ipsius Romanæ Ecclesiarum Civitatibus, Terris, & locis, Judæi omnes in uno, & eodem, ac si ille capax non fuerit, in duobus aut tribus, vel tot, quot satis sint, contiguis, & ab habitationibus Christianorum penitus sejunctis, per nos in Urbe, & Magistratus nostros in aliis Civitatibus, Terris, & locis prædictis designandis vicis, ad quos unicus tantum ingressus pateat, & quibus solum unicus exitus detur, omnino habitent.

Habitatio loci à Camera Apostolicæ jurisdictione parati.

§. 2. Et in singulis Civitatibus, Terris, & locis in quibus habitaverint, unicam tantum Synagogam in loco solito habeant, nec aliam de novo construere, aut bona immobilia possidere possint. Quinimò omnes eorum Synagogas, præter unam tantum demoliri, & devastare. Ac bona immobilia, quæ ad præsens possident, infra tempus eis per ipsos Magistratus præfixendum, Christianis vendere.

Synagoga Civitatis in cam habit.

§. 3. Et ad hoc ut pro Judæis ubique dignoscantur, masculi biretum, femine verò aliud signum patens, ita ut nullo modo celari, aut abscondi possit, grauci coloris palam

Signum grauci coloris in firmant.

præfatis Inquisitoribus generalibus fidem fecerint, ac poenitentiam privatam per dictos particulares Inquisitores eis in iunctam cum effectu adimpleverint, à prædictis & quibusvis aliis, quantumvis gravibus & enormibus hæresibus, & à fide Christi apostatis, ac in eadem fide erroribus, necnon excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque sententiis, censuris & pœnis, tam ecclesiasticis quam temporalibus etiam bonorum privatis, & corporis afflictivis, ac capitalibus in tales à jure vel ab homine latis, & promulgatis, & per eos præmissorum occasione incursum (dummodo delati, aut inquisiti, seu relapsi non sint) dicta auctoritate, tenore præsentium in utroque foro absolvimus & liberamus, ac tum eis super irregularitate, quam propterea contraxerint, etiam si sic ligati fuissent, & alia divina officia, etiam forsitan in contemptum clarum celebraverint, aut illis alias se immiscuerint. Quodque ea ipsa irregularitate, & cæteris præmissis non obstantibus, qui promoti non fuerint, ad omnes etiam sacros, & presbyteratus ordines promoveri, & in illis tam ipsi, quam qui jam etiam post incursum hæresim promoti fuerint, in altaris ministerio ministrare. Necnon tam clerici, quam laici, & utriusque sexus personæ, eorumque filii, nepotes, descendentes, ad gradus, honores, ordines, & officia, ac alia quæcumque assumi, illaque suscipere, & exercere libere & licite valeant, auctoritate & tenore prædictis, de specialis dono gratiæ dispensamus, sique pariter indulgemus, necnon omnem inhabilitatis & infamiae maculam, sive notam, circa eos præmissorum occasione quomodolibet insurgentem ab eis penitus & omnino abolemus.

Impunitos esse. & offi de casu or rantes, pum re lapsorum incurram.

§. 3. Et insuper cum errores, quos supra narravimus, ita graves, & nefandi sint, ut illi, qui in eos incidunt, excusationem non habeant, sed subversis potius atque inhumanes, quam hæretici merito dici possint, hæc nostra perpetua valitura constitutione sancimus, quod tam illi, qui hæcenus in ipsos errores, vel eorum aliquem lapsi sunt, & infra supradictam terminum non respuerint, & ea, quæ supra diximus non adimpleverint, quam omnes & singuli alii, qui in futurum in illos, vel illorum aliquem quomodolibet prolaberentur, cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, vel conditionis existant, pro subversis & relapsis in hæresim haberi, & ut relapsi Curie seculari tradi, & per ipsam Curiam debitæ pœnis in relapsos statutis puniri possint in omnibus & per omnia, perinde ac si verè & realiter in hæresim relapsi essent, & eos relapsos esse constaret.

Clausula de rogatoria.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Ut autem præmissa omnia ad eorum, quorum interest, notitiam deducantur, nullusque de illis ignorantiam pretendere, ac se legitime excusare possit.

Forma publicandi hanc constitutionem.

§. 5. Volumus, & dicta auctoritate decernimus, quod præsentis literæ, seu earum transumptum, cui, si manu Notarii publici subscriptum, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitum fuerit, eam prorsus fidem in iudicio & extra adhiberi statuimus, quæ ipsis literis adhiberetur, si originaliter exhiberentur, in eadem Curia per aliquos Curiores nostros in Basilicæ principis Apostolorum, & Ecclesiæ Lateranen. de Urbe, ac Cancellariæ Apostolicæ Valvis, & acie Campi Floræ, ut moris est, extra Curiam verò prædictam, modo, & forma per venerabiles fratres nostros Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, ac alios Ecclesiarum Prælatos, quibus in virtute sanctæ obedientiæ per eisdem Præfentes mandamus, ut literas, sive transumptum hujusmodi ubique per eorum Provincias, Dioceses, & Ecclesias sincera charitate publicent & publicari faciant; statuendis, publicentur, earum exemplo in singulis locis, in quibus publicatio ipsa fiet, affixo, & dimisso.

Sanctio penalis.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ acquisitionis, monitionis, assignationis, absolutionis, liberationis, dispensationis, indulti, abolitionis, sanctionis, voluntatis, decreti, statuti, & mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac BB. Petri & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum.

Dat. P. An. I. die 7. Aug.

Dat. Romæ apud Sanctum Marcum, Anno Incarnatio-

nis Dominice millesimo quingentesimo quinquagesimo quinto, 7. Idus Aug. Pontificatus nostri Anno primo.

Anno à Nativitate D. 1558. indictione 14. die vero 22. mensis Iulii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris & D. N. D. Pauli divina providentia Papa IV. anno ejus 2. præfentes retroscripta litera Apostolica affixa, & publicata fuerunt ad valvas seu portas Basilicarum Ecclesiarum Lateranen. & principis Apostolorum de Urbe, & Cancell. Apostolica, ac in acie Campi Floræ, dimissi copis affixis, ut moris est, per me Thomam Roges præfati Sanctissimi D. N. Papa Cursorem. Petrus Gomes Mag. Curs.

Decanatus Collegii S. R. E. Cardinalium, cum omnimoda præcedentia spectat ad Episcopum Cardinalem antiquiorem in Curia tempore vacationis præsentem; aut ex causa publica absentem, & per summum Pontificem extra eam destinatum.

V.

Hoc idem statuit in harendo constitutioni Pius IV. de Decanatu Auditorum Rota, ut inf. in ejus const. 61. Dudum.

Alia de Cardinalibus vide in const. 50. Sixt. V. Postquam, ubi latè dicam.

PAVLVS EPISCOPVS, Edita A. S. Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam. 1555.

§. 1. Cum venetabiles fratres nostri S. R. E. Cardinales in partem sollicitudinis vocentur, ut pro tempore existenti Romano Pontifici assistant, ipseque Romanus Pontifex eorum consilio agenda disponat, & iidem Cardinales sint pars corporis, & membra ipsius Rom. Pontificis, ac diversis Almæ Urbis nostræ Parochialibus Ecclesiis, pro eorum Cardinalatus titulo, seu denominatione præficiantur, & in eis Episcopalem jurisdictionem habeant, & propterea in Romana Curia residere debeant, præfentesque in dicta Curia magis digni, & privilegiati existant, quam absentes, & in optationibus titularum, ac sex Ecclesiarum Cathedralium, quibus Cardinales pro eorum Cardinalatus titulo præfici solent, absentibus etiam ante eos in Cardinales assumptis præferantur, & si uni ex dictis Ecclesiis Cathedralibus præferti fuerint, ex post semper alios non Episcopos Cardinales in quibusvis actibus, & sessionibus præcedant.

Cardinales sunt m. n. Pontifici. & ideo in Curia residere debent, & residentibus præferantur absentibus in optationibus titularum, & sex Ecclesiis Cathedralium.

§. 2. Nos ex præmissis, & diversis aliis causis animum nostrum moventibus, & inter cætera, ut eisdem Cardinales absentes ad residendum in Curia aliquibus uberioribus favoribus, & prærogativis alliceremus, Decanatus Collegii Cardinalium hujusmodi, quem nos dum in minoribus constituti essemus, obtinebamus, & ad quem propter nostram continuam in eadem Curia residentiam ante alios Cardinales nobis in Cardinalatu antiquiores, tunc ab ipsa Curia absentes perveneramus, per nostram ad summi Apostofatus fastigium assumptionem vacante, habita super his cum Fratribus nostris in Consistorio nostro secreto deliberatione matura, de eorum consilio, & unanimi assensu venerabilem fratrem nostrum Joannem Episcopum Ostien. S. R. E. Cardinalem de Bellayo nuncupatum, & de nobis & Sede Apostolica optimè meritum, Decanum Collegii hujusmodi declaravimus, eumque ipsius Collegii Decanum vocavimus, & Decanatum ipsum sibi concessimus, prout etiam per præfentes declaramus, vocamus & concedimus.

Hic præfentes Decanum Cardinalium & Decanatus Collegii Cardinalium Bellayno ab us claratum fuit.

§. 3. Et insuper ne in posterum Decanatus prædictus illius occurrente vacatione, in aliquem Cardinalem ex voluntate sua, & non ex causa publica absentem, & propter absentiam suam hujusmodi quandoque de negotiis dictæ Sedis minus informatum, in injuriam aliorum Cardinalium tunc presentium, & Romano Pontifici

Et modo declaratum ad quod in futurum de venere idem.

fici

PAPULUS QVARTVS

...ac propterea si... melius informatorum deveniat, aut super eodem... alicuius controversie, seu dissensionis inter ipsos Cardinales oriantur, providere volentes, Motu proprio & ex certa nostra scientia, ac de Apostolica potestate plenitudine, hac nostra perpetua valitura constitutione sancimus, quod Decanatus huiusmodi de cetero perpetuis futuris temporibus, non nisi ad Episcopum Cardinalem antiquiorem in Curia presentem, aut ex causa publica absentem, & extra Curiam per Romanum Pontificem destinatum devenire possit.

§.4. Et quod Episcopus Cardinalis antiquior in Curia presens, aut ut praefertur absens, & extra Curiam destinatus, postquam Decanatus huiusmodi ad eum devenit, omnes alios Cardinales, etiam antiquiores, semper in quibusvis sessionibus, & actibus publicis praecedat, nec per alios Episcopos Cardinales etiam antiquiores tunc absentes, etiam si postmodum incontinenti ad eandem Curiam se conferant, & in ea continuò resideant, super ipso Decanatu, aut illius sessionibus, vel aliis actibus seu negotiis ad eum pertinentibus impediri, aut molestari valeat.

§.5. Decernentes sic, & non aliter in praemissis omnibus & singulis, per quoscumque Iudices, & Commissarios quavis etiam Apostolica auctoritate fungentes, etiam causarum palatii Apostolici Auditores, ac eorundem Cardinalium Collegium, in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi auctoritate & facultate, iudicari, & definiti debere. Ac irritum, & inane si secus, super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac stylo Consistorii nostri, necnon ipsius Collegii, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis ratatis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Nulli ergo, &c. Si quis, &c.
Dat. Romae apud Sanctum Marcum, anno Incarnationis Dominicae 1555. 11. Kal. Sept. Pont. nostri anno 1.

VI. Rei ex iudiciis forsan torquendi pro habenda veritate criminum, non audiantur extra carceres nisi Fisco desuper audito. Et neque crimen confessi relaxentur, nisi debita prius soluta poena.

Consonat Pii V. const. 68. Reverendi, & const. 24. Cum sicut, & ibi notabo.

P A V L V S P A P A I I I .
Motu proprio, &c.

licet ex juris communis dispositione satis provifum sit, ut de aliquo crimine inquitus, dum super iudiciis contra eum existentibus discutitur, an tortura in eius persona iure locus sit, personaliter in carcere detineatur, & ut crimen confessus in quem nihil, nisi ut poenam solvere cogatur, agendum restat, quousque ille debite punitus fuerit, non relaxetur, tamen ut nuper accepimus, rei criminum torturae supponendi, sub cautione de se representando, & confessi sub simili cautione, seu sub cautione de stando iuri, & iudicatum solvendo plerumque relaxantur, quo fit ut illis extra carcerem positis expeditionem non procurantibus, causae huiusmodi differantur, & demum oblivioni tradantur, aut variis viis rei ipsi, post aliquod tempus, cautiones praestitas liberari procurent, sicque ipsi poenas debitas effugiant, & delicta remaneant impunita, in grave scandalum, & pessimum ceterorum exemplum.

§.1. Nos itaque huic abufui occurrere volentes, Motu simili, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolica potestate plenitudine, tenore praesentium decernimus, statuimus, & ordinamus, ut nullus, qui ex iudiciis contra eum laborantibus iure torquendus veniat seu de quo dubitetur dum de iudiciis huiusmodi an ad torturam sufficientia sint disputatur, quousque aut per torturam in-

dicta ipsa purgaverit, aut cum tortura sufficientem non esse cognitum fuerit, Procuratore Fisci nostri ad haec omnia citato, & interveniente, sub quavis cautione a carcere relaxetur, neque super iis extra carceres iudicatur.

§.2. Nullus etiam qui crimen in iudicio confessus fuerit, contra quem nullae sunt partes iuratae, nisi in exigendo, etiam si pro crimine huiusmodi pecuniaria poena plectendus veniat, & quaecumque cautionem de illa solvenda praestare offerat, a carcere relaxetur, nisi poena ipsa praefato Fisci Procuratore desuper audito, debite perfoluta.

§.3. Sicque per quoscumque Iudices quavis auctoritate fungentes iudicari, definiti, & observari debere, sublata eis, & eorum cuilibet aliter iudicandi, & definiendi facultate, irritumque & inane quicquid contra praesentium tenorem a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter attentari contigerit, decernimus.

§.4. Volumusque praesentium solam signaturam nostram sufficere, & ubique, in iudicio, & extra illud fidem facere, quaecumque regula Cancellariae, ceterisque contrariis non obstant, quibuscumque.

Placet Motu proprio. I.

Prohibitio contrahendi societates, Officiorum nuncupatas, aliter quam super officiis d. Curiae vacabilibus, & non ultra dimidium valoris ipsorum officiorum.

Quoad secundam partem attende const. 12. Pii IV. Cum sicut, ubi etiam notabo.

P A V L V S E P I S C O P V S,
Servum Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

Inter ceteras curas, quibus ex ministerio Apostolatus nobis divinae gratiae munere commissi, assidue premimur, illa nos maxime urget, ut pravae consuetudines, & abusus, quos in hanc Almam Urbem nostram malitiosus hominum irreprebensibilis cernimus, nostra diligentia tollantur. Cum itaque (sicut fide dignorum relatione nobis innotuit) diversae utriusque sexus personae, tam ipsius Urbis Cives, seu originarii, quam Romanam Curiam sequentes, sub praetextu quod in dicta Curia super illius Officiis societates ad rationem duodecim, & quandoque plurium pro centenatio passim fiant, & societates huiusmodi licite reputentur, propterea quod officia ipsa fructus suos verumiliter ad eandem rationem reddant, & pecunias ipsas in societatem recipientes, si illas dantes, aut singuli alii tunc ab eis nominati moriantur, sortem principalem pecuniarum per eos in societatem receptam lucentur, & contra, si recipientes pecunias in societatem moriantur, pro eo quod officia super quibus societates huiusmodi contractae fuerint, ipsis morientibus deficiant, eorum haeredes aut fideiussores sortem receptam restituere cogantur, pecunias suas sub nomine societatis, seu tamen super aliquo ejusdem Curiae officio mutuent, & duodecim, & quandoque plura pro centenatio nomine, quidem fructuum ipsius societatis, sed revera pro usuris pecuniarum per eos mutuarum eligunt, usurariam pravitatem committendo, & diversi praefatae Curiae Officiales super officiis per eos pro tempore obtentis, diversas societates cum diversis personis etiam ultra valorem ipsorum officiorum, & cum pactis aliquando minus licitis saepius ineant, & singulis personis pecunias suas eisdem officialibus intra valorem eorundem officiorum, absque eo quod unam alia sciat, credentibus, tam pro sorte principali, quam pro fructibus dictarum societatum fideiussionem praestent aliorum officialium, qui officia sua aliis pro majori pecuniarum summa quam illa valeant, obnoxia & hypothecata habent, & exinde fiat, ut officia ipsa quandoque ultra decuplum ejus quo vendi possent, obligata reperiantur. Et tam principes debitores, quam fideiussores non solum fidem fallant, & creditores suos pecuniis, quas illis eisdem officialibus eorum, & fideiussorum suorum fidem sequentes credunt, privent, frustrantur, etiam iuramentis per eos in societatis huiusmodi praestitis temere contraveniendo,

Signe praesentium...

Contra...

Contra...

Dat. P. An. 1. 11. Aug.

Causa huius...

Rei forsan...

Confessi non relaxentur...

Clausula...

Sola signaturam...

Papa scripsit.

VII.

edita An. D. 1545.

Societates officiorum...

unde multa...

travendo, verumtamen facilitate societates huiusmodi clam secundi, seipfos & suam familiam deperdet, suamque & illarum substantiam dissipet, & annihilent, in animarum periculum, & eiusdem Curie ignorantis, ac complurium, qui in premissis non delinquant, detrimentum.

*Propositi-
onem igi-
tur factam
aliter quam
super officio
Rom. Curie
per certam par-
ticipacionem
fructuum facti
prohibet.
Hoc etiam
habeo servan-
dum*

*Officia quo-
rum pecunias ul-
tra dimidium
valoris reci-
per. & socie-
tatem contra-
hery non possit
decernit.
In hoc servan-
dum ad cen-
sus. P. IV. c. 1.
in p. 1.*

*Societates quo-
rum contra-
ctus non arde
notificari
mandat.*

*Debetum ir-
ritans.*

*Clavula de-
rogatoria.
In his publi-
candi hanc
confit.*

§. 1. Nos cunctantes quantum cura Deo possumus ani-
marum periculis obviare, & aliis inconvenientibus præ-
diis occurrere, Motu proprio, non ad alicujus nobis
super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scien-
tia, & mera deliberatione nostris, per præsentis decer-
nimus, & declaramus omnes, & singulas societates ad
rationem certæ & determinatæ pecuniarum summæ
quolibet mense, vel anno, aut alio statuto tempore sol-
vendæ, etiam sub periculo mortis alicujus, alias quàm su-
per officio præfate Curie de cætero faciendas, illicitas
& injustas fore, & usurariam pravitate continere, & ex
eis alicui jus aut actionem acquiri non posse.

§. 2. Et insuper hac nostra perpetuè valitura constitu-
tione sanamus, atque statuimus, & ordinamus, quod de
cætero perpetuis futuris temporibus nullus, in dicta
Curia, quàm in tota ditione Ecclesiastica Officialis, cu-
juscumque status, gradus, ordinis, conditionis, & præmi-
nentiæ existat, aliquam societatem super officio, vel offi-
ciis ad nostris, seu Sedis, vel Cameræ Apostolicæ, vel Cam-
merarii, Vicæcancellarii, Pœnitentiarii majoris & causa-
rum Palatii Apostolici Auditorum dispositionem quo-
modolibet pertinere, seu pertinentibus quæ vendi con-
sueverint, per eum pro tempore obtentis, cum aliqua sed
aliquibus persona, seu personis, communi collegio, &
universitate ultra dimidium valoris officii, seu officio-
rum huiusmodi, & nisi præcedente signatura à nobis, aut
Romano Pontifice pro tempore existente obtenta, in
qua substantia rei, ad hoc ut discerni possit an licita sit,
vel illicita, facere præsumat. Et quod societates super offi-
ciis huiusmodi aliter factæ non valeant, nec viribus
subsistant, earumque prætextu nullatenus agi possit. Nos
enim signaturas huiusmodi, quas absque aliarum literarum
expeditione, regula contraria non obstante, sufficere
volumus, per nostrum Datarium ad instar resignationum
officiorum huiusmodi expediri, & pacta in ipsis socie-
tibus pro tempore apposita, ad hoc ut licita tantum sta-
tuantur, examinari, ac societates ipsas, ut omnibus inno-
tescere possint, nec ultra dimidium pretii ipsorum offi-
ciorum fiant, in aliquo particulari libro apud ipsum Da-
tarium adnotari, & pro expeditione signaturæ, & adno-
tationis huiusmodi dimidium unius pro quolibet cente-
nario per partes ipsas præfate Datario solvi.

§. 3. Et ut fraudes, ac pacta illicita in præmissis ha-
ctenus facta detegantur, ac illis in tempore occurrere possit
societates hæctenus factas, & adhuc vigentes eidem Da-
tario, seu ab eo pro tempore deputatis cum opportuna
specificatione eorum qui illas, tam activè quàm passivè
fecerunt, & officiorum super quibus, ac pecuniarum pro
quibus, & temporis de quo, & ad quod factæ fuerint, in-
frascripto faciendæ computandos, notificari volumus, &
mandamus, ac nisi, ut præfatur, notificatæ fuerint, eas in
dem tribus mensibus elapsis, penitus & omninò extinctas
esse, nec jus, aut actionem aliquam tribuere posse.

§. 4. Sicque, & non alias in præmissis omnibus, & sin-
gulis per quoscumque etiam Auditores præfatos, ac Cam-
eræ huiusmodi Clericos in quavis causa, & instantia,
sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, &
interpretandi auctoritate, & facultate, iudicari, & defini-
debere, ac si secus super his à quoquam quavis auctori-
tate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum,
& inane decernimus.

§. 5. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationi-
bus Apost. cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Ut autem præsentis literæ ad omnium, quorum
interest aut interesse poterit quomodolibet in futurum,
notitiam deducantur, nec ullus se adversus eas excusa-
re, aut ignorantiam prætere posse, volumus easdem
litteras in valvis Cancellariæ Apostolicæ, & Audientie
litterarum nostrarum contradicatarum, ac Cameræ Apo-
stolicæ, & acie Campi Floræ per aliquos ex cursoribus
nostris legi, & publicari, ac affigi, affixasque inibi aliquo
temporis spatio dimitti, & postmodum tolli, earum exen-

plio cum originali reservationato, loco illarum affixo, &
dimisso. Nulli ergo, &c. Si quis, &c.

Dat. Romæ apud Sanctum Marcum, Anno Incarnatio-
nis Dominicæ millesimo quingentesimo quinquagesimo
quinto, Nonis Octobris, Pont. nostri Anno primo.

*Dat. P. An-
no 7. Octob.
1556.*

Lites & causæ inter Cardinales S. R. E. quomo-
dolibet vertentes à summo Romano Pontifi-
ce, appellatione remota, decidendæ sunt.

VIII.

*De materia autem Cardinalium quàmplura dicam
infra ad Sixti V. const. 50. Postquam.*

PAVLVS PAPA IV.
Motu proprio, &c.

*Edicta An. D.
1556.*

Um sæpius etiam dum in minoribus eramus, in
Clemente revolventes, quàm indecens, & scandalosum
foret inter Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales lites
judicialiter coram aliò quàm summo Pontifice experiri,
& postmodum ad summi Apostolicus apicem assumpti
cum diversis S. R. E. Cardinalibus colloquendo, conce-
ptum, & intentionem nostram præfate explicantes, hu-
jusmodi nostrum Propositum collaudaverint, & ad inve-
niendum modum, per quem præmissis provideretur, nos
exhortati sint. Nosque etiam in publica Signatura men-
tem nostram fore, quod causæ huiusmodi per nos tantum
terminarentur, publicè declaravimus, licet super hoc
aliqua scriptura confecta non fuerit.

*Causa huius
confit.*

§. 1. Ac volentes omninò declarationem nostram hu-
jusmodi plenum effectum fortitè debere, tenore præ-
sentium omnes & singulas lites, & causas inter quos-
cumque S. R. E. Cardinales super quibusvis rebus & bo-
nis, tam ecclesiasticis quàm secularibus, necnon Eccle-
siis, Monasteriis, Prioratibus, Hospitalibus, & piis locis,
ac aliis quibuscumque beneficiis ecclesiasticis, secularibus,
vel quorumvis Ordinum regularibus, seu illorum
spolio, vel attentatis, aut innovatis, rebusque aliis, & il-
lorum occasione coram quibusvis Judicibus, etiam ejus-
dem S. R. E. Cardinalibus, aut Palatii Apostolici causarum
Auditoribus in quavis instantia, ac etiam in negotio exe-
cutivo, vel restitutionis in integrum quomodolibet
vertentes & pendentes, etiam si ad illarum instructio-
nem & conclusionem sit procedendum, quorum omnium
status, &c. pro expressis haberi volumus, ad nos in eis-
dem statu, & terminis in quibus reperiuntur, advocamus,
cognitionemque & decisionem illarum nobis reservamus.

*Arrestis
causarum
confit.*

§. 2. Decisionique, & terminationi per nos super illis
faciendæ, appellatione quacumque, etiam aliàs de jure
admissibili rejecta, & postposita, standum, ac quiescen-
dum, & patienter omninò parendum & obediendum fore
statuimus, & ordinamus.

*Prohibito
appellandi.*

§. 3. Ac similiter in litibus, & causis, quæ de cætero
inter eosdem S. R. E. Cardinales exoriri contigerit, ob-
servari volumus, & mandamus.

*Judicium
causarum
confit.*

§. 4. Inhibentes omnibus, & singulis Judicibus, tam
ordinariis, quàm delegatis, ac quacumque auctoritate
fungentibus, in virtute sanctæ obedienciæ, ne in causis
inter Cardinales Prælatos pendentes, ipsisque ordina-
riis, ne in illis quæ de cætero coram eis introducerentur
ad aliquem actum, absque speciali rescripto manu nostra
signato procedere, aut aliquid attentare audeant, vel præ-
sumant, irritum quoque & inane quicquid in contrarium
fieri contigerit, sublata eis aliàs iudicandi & interpretan-
di facultate & auctoritate, decernimus.

*Inhibito
causarum
confit.*

§. 5. Præfentesque in Cancellaria Apostolica publica-
ri, & ab omnibus inviolabiliter observari mandamus.

*Injunctio publi-
candi.*

§. 6. Non obstantibus constitutionibus, & ordina-
tionibus Apostolicis, privilegiis quoque & indultis eis-
dem S. R. E. Cardinalibus per quoscumque Romanos
Pontifices, ac nos in genere vel in specie confirmatis, &
innovatis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus
expressa, ac de verbo ad verbum mentio specialis facien-
da foret, quorum omnium & singulorum tenores, conti-
nentias

*Contrariis
derogatio.*

mentias & formas pro expressis haberi volumus, & cat-
ris contrariis quibuscumque.

Placet Motu proprio. I.

Publ. Pmt.
An. die 9.
Iuvarii.

Letta & publicata fuit suprascripta constitutio
Roma, in Cancellaria Apostolica, Anno Incarn. Domi-
nica 1556. die vero Iovis nona mensis Ianuarii.

I X. Iurisdiclio & facultates Protectoris, & Iudicis
Catechumenorum, & Neophytorum. Et de-
claratio quod eorum Hospitali in Urbe Iudæi
Status Ecclesiastici solvere debeant quolibet
anno ducatos decem pro qualibet Synago-
ga, etiam demolita & alienata, vel demolien-
da ac alienanda.

De huius Protectoris, & Iudicis facultatibus, habes
etiam sup. in Pauli III. const. 8. lultus.

An. D. PAVLVS PAPA IV.
Ad perpetuam rei memoriam.

Dudum postquam PP. fel. rec. Julius III. prædecessor
noster inter alia statuerat, & ordinaverat, quod que-
libet universitas, seu Congregatio Judæorum, tam in Al-
ma Urbe, quam aliis Civitatibus, Terris, Provinciis, & lo-
cis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ subiectis pro tempore con-
sistentem, pro quolibet eorum loco, Synagoga, aut alias
nuncupato, in Urbe ac aliis Civitatibus, Terris, Provinci-
is, & locis prædictis existente, in quo eorum supersti-
tiones, seu ceremonie fieri solebant, summam decem ducato-
rum auri de Camera, Hospitali seu domui Catechu-
menorum dictæ Urbis, aut illius pro tempore deputatis,
pro eorumdem Catechumenorum sustentatione in Festo
Omnium Sanctorum singulis annis solvere deberent, &
tenderentur. Ita tamen quod repartitio summæ huiusmodi
iuxta singularum Synagogarum eujuslibet Provinciæ fa-
cultates, & ditior pro paupere Synagoga Provinciæ hu-
jusmodi contribuere, & proportionaliter solvere debe-
rent. Ac ejusdem domus, seu Hospitalis Protectorem &
Judicem, in omnibus & singulis eorum causis civilibus
& criminalibus dilectos filios nostros Jo. Michaëlem tit.
Sanctæ Mariæ in Araceli Presbyterum Saracenum, &
Innocentium S. Honorii Diaconum de Monte nuncupa-
tos Cardinales, per quasdam ejus literas constituerat, &
deputaverat.

§. 1. Nos ex certis causis, quod de cætero perpetuis fu-
turis temporibus ipsi Judæi in singulis Civitatibus, Ter-
ris, & locis unicam tantum Synagogam habere deberent,
nec alias de novo construere possent, quinimmo omnes
alias eorum Synagogas præter unam tantum, demoliri, &
devastare tenerentur, & adstricti essent, per alias nostras
litteras, seu constitutiones sancimus, & ordinavimus, pro-
ut in literis, seu constitutione huiusmodi plenius conti-
neter. Cum autem, sicut accepimus, à nonnullis præten-
datur, seu prætendi possit, universitatem seu congregatio-
nem Judæorum eorundem, cum tantum unicam Synago-
gam in singulis Civitatibus, & Terris, ac locis prædictis
habere possit, prætextu nostrarum litterarum, seu consti-
tutionum huiusmodi ad solutionem dictorum decem ducato-
rum pro quolibet loco, & ubi dicta Synagoga consti-
sit, tantum teneri, & obligatos esse, ipsosque deputatos
eosdem decem ducatos ex una Synagoga cuiuslibet loci,
& non amplius percipere posse & debere.

§. 2. Nos quorum intentionis nunquam fuit, nec est per
easdem nostras literas, seu constitutionem universitatem,
seu congregationem Judæorum huiusmodi à dicta solu-
tione decem ducatorum pro qualibet eorum Synagoga,
etiam destruenda exonerare, aut ipsi Catechumenis, quo-
ad perceptionem, & exactionem dictæ summæ decem ducato-
rum pro qualibet Synagoga, etiam in vim dictarum
nostrarum litterarum, seu constitutionis destruenda præju-
dicare. Attendentes, solutionem decem ducatorum huius-
modi cuiuslibet dictarum Synagogarum, non tanquam
locorum, in quibus ipsi Judæi ad dictas eorum supersti-

tiones, seu ceremonias exercendas congregabantur, sed
ipsorum Hebræorum personis, & cuiuslibet ipsorum uni-
versitati, & congregationi, quæ etiam sub Synagoga no-
mine continetur, cum Synagoga Judæorum congregatio
dicatur, per ipsum prædecessorem constitutam fuisse ad
eorundem pauperum Catechumenorum sustentationem,
& illasmet causas & rationes quibus ipse prædecessor ad
dictam summam solutionem, ut præfertur, faciendam motus
fuerat, ob Synagogarum prædictarum demolitionem, vel
ad unius dumtaxat Synagoga reductionem, non solum
non cessare, sed etiam huiusmodi locis demolitis cessan-
tibus, vel ad unum etiam redactis adhuc subsistere, & vi-
gere magis, & eo magis quo in dies dictorum Catechu-
menorum numerus auctus fuit, & augetur, qui una cum
aliis Hebræis, qui eorum Judæica cæcitate abjecti, & ad
veri luminis cognitionem conversi, & fonte Baptismatis
in dicto Hospitali, seu domo charitative fuerint recepti,
& quotidie recipiuntur, ac in fide Catholica instruantur,
ita quod ipsi Hebræi ultra quamplurimas, quas sentiunt,
commoditates in literis prædecessoris huiusmodi expres-
sas, relevantur etiam à sumptibus & expensis quas pate-
retur etiam ipsa universitas Judæorum, vel Hebræi ipsi
qui Catechumens illos, si conversi non essent, & pau-
peres existerent, etiam alere tenerentur. Et propterea cum
etiam proventus ipsius Hospitalis seu domus ita adeo
tenues, & exigui existant, quod ad præmissa, & alia pia
opera exercenda suppetere nequeant.

§. 3. Et propterea eorumdem Catechumenorum in-
demnitatis providere, & quascumque dubitationes
tollere cupientes, auctoritate Apostolica, tenore præsen-
tium per præsentem fidem facimus, & in verbo Romani
Pontificis attestamus, nostræ intentionis seu mentis,
etiam tempore dato nostrarum litterarum, seu constitu-
tionis huiusmodi, nunquam fuisse, nec esse per eandem
nostras literas seu constitutionem, universitatem, seu
congregationem Judæorum, aut Hebræorum huiusmo-
di à dicta solutione decem ducatorum pro qualibet Syn-
agoga Judæorum huiusmodi, tam in Alma Urbe quam
aliis Civitatibus, Terris, & Provinciis, & locis prædictis
tempore publicationis nostrarum litterarum seu consti-
tutionum existentibus, sub prætextu quod demolita seu
alienata fuerint, seu demoliantur aut alienabuntur, dictam
summam decem ducatorum ab universitate seu congrega-
tione Judæorum huiusmodi exigere, & illos ad solu-
tione dictæ summæ ipsi universitati, & congregationi,
ac in eadem Urbe faciendam compelli possint, præ-
iudicare voluisse, seu velle. Et nihilominus potiori pro
eodem Catechumenorum cautela volumus, & Apo-
stolica auctoritate statuimus, & ordinamus, quod que-
libet universitas seu congregatio Judæorum seu Hebræo-
rum huiusmodi pro qualibet eorum Synagoga, tam pu-
blica quam privata, & temporalis, quæ in Urbe, & aliis
Civitatibus, Terris, Provinciis, & locis præfatis tempo-
re publicationis nostrarum litterarum seu constitu-
tionum huiusmodi fuit, etiam si illa demolita seu alienata
fuerit, seu etiam alienari seu demoliri contigerit, sum-
mam decem ducatorum huiusmodi Hospitali seu domui
Catechumenorum, aut illius deputati præfatis in dicto
Festo omnium Sanctorum in hac nostra Alma Urbe sin-
gulis annis, etiam pro tempore præterito, & alias iuxta
litterarum prædecessoris huiusmodi continentiam & te-
norem, solvere teneatur, & obligata sit, & ad id cogi &
compelli possit, etiam in omnibus, & per omnia, perinde
ac si nostræ litteræ, sive constitutio huiusmodi publicatæ
aut aliqua ex dictis Synagogis, quæ tempore prædecesso-
ris huiusmodi existerat, demolita, seu devastata, aut alie-
nata non fuisset, neque esset, seu non fuerit, neque erit.

§. 4. Quodque unaquæque universitas seu congre-
gatio Judæorum seu Hebræorum huiusmodi, tam in Al-
ma Urbe quam Bononien. Ferraten. Urbinaten. Came-
rinen. & aliis Civitatibus, & Terris ac Provinciis, & lo-
cis, nobis & eidem R. E. mediatè, vel immediatè ut præ-
fertur, subiectis, nunc & pro tempore consisten. pro alia
universitate, seu congregatione, aut Synagoga Judæo-
rum seu Hebræorum huiusmodi, ad solutionem decem
ducatorum, ut præfertur, hic in Urbe singulis annis in
Festo Omnium Sanctorum faciendam, in solidum & in
apliori

Pro his Pont.
declarat. In-
datus tenore ad
solutionem dis-
tinctionem decem
ducatorum pro
qualibet Syn-
agoga, etiam
demolita, vel
alienata, ut
demolita
vel alienan-
da.

hic autem
Pmt. decre-
vit, Indeos
unicam Syn-
agogam ha-
bere posse, &
alias demoli-
ri, sed eorum-
dem, nec hic
voluta, omiffa
est.

hic ergo est
litterarum an-
tequam effe-
riam, facien-
da pro qual-
bet Synagoga
etiam de-
molita, vel de-
struenda.

Omnis que
congregatio-
nes Indæorum
in solidum, & in
obligatus pro
satis annua
solutione.

ampliori forma Camere Apostolica... obligata sit, prout nos eos, & eorum quemlibet, illorumque res & bona ubilibet existentia, specialiter, & expresse ad invicem obligamus, & obligata esse, sicque obligatam cogi, & compelli posse, & debere volumus.

Ministri congregacionum... ad hoc videtur Paul. III. cit. in rub.

§. 5. Quodque omnes & singuli Commissarii, aut Ministri, seu factores earundem universitatum seu congregacionum, dictos decem duceos pro qualibet Synagoga etiam demolita, seu alienata singulis annis absque aliqua requisitione seu monitione, in ipsa Alma Urbe, eademque domo seu Hospitali Catechumenorum in dicto Fesio integre ac realiter & cum effectu solvere, & satisfacere debeant, & ad id cogi & compelli possint, & quod illi omnes & singulas congregaciones & universitates hujusmodi, ac Judæos & Hebræos ubilibet commorantes, ad solutionem hujusmodi faciendam juxta singularum Synagogarum, seu congregacionum cujuslibet Provincie facultates, gravando unam plus alia juxta illius facultatem, dittoem pro paupere Synagoga Provincie hujusmodi, ac alias juxta literarum prædecessoris hujusmodi continentiam & tenorem, invocato etiam ad hoc si eis videbitur, auxilio ejusdem Joannis Michaëlis Cardinalis, ac pro tempore existentis dictorum Catechumenorum Protectoris, cogere & compellere, ac propterea eos unica dumtaxat citatione præcedente coram eodem Protectori conveniri possint, & valeant.

Catechumenos, & Neophytos, & conversos quoscumque etiam in Urbe & extra eam commorantes, ipsosque deputatos Administratores & alios officiales & personas, necnon eorum res & bona nunc & pro tempore ubilibet existentia, à quoruncumque Judicum & aliorum dictæ Urbis, ac aliorum locorum ordinaria jurisdictione, subjectione, potestate, auctoritate, & dominio penitus & omnino eximimus, & totaliter liberamus, ac præfati Joannis Michaëlis Cardinalis, & pro tempore existentis Protectoris jurisdictioni, auctoritati, & dominio subijcimus, & supponimus.

Notandum quod... ad hoc videtur Paul. III. cit. in rub.

§. 6. Ac Hospitale seu domum Catechumenorum hujusmodi, ac dictos Catechumenos, Neophytos, & conversos quoscumque etiam in Urbe & extra eam commorantes, ipsosque deputatos Administratores & alios officiales & personas, necnon eorum res & bona nunc & pro tempore ubilibet existentia, à quoruncumque Judicum & aliorum dictæ Urbis, ac aliorum locorum ordinaria jurisdictione, subjectione, potestate, auctoritate, & dominio penitus & omnino eximimus, & totaliter liberamus, ac præfati Joannis Michaëlis Cardinalis, & pro tempore existentis Protectoris jurisdictioni, auctoritati, & dominio subijcimus, & supponimus.

Confirmatio... ad hoc videtur Paul. III. cit. in rub.

§. 7. Necnon omnes, & singulas, tam civiles quam criminales, & mixtas causas, inter Catechumenos, Neophytos, & conversos, deputatosque, & alios præfatos, seu quemcumque eorum ex una, & qualvis alias personas, & loca, Collegia, & Universitates coram quibusvis Judicibus ordinariis & extraordinariis, ne executoribus super quibusvis etiam bonis vertentes & pendentes, partibus, ex altera respectivè ad nos advocantes, illasque in eo statu & terminis in quibus ad præfens reperiuntur, & quas in futurum moveri de novo contigerit, tam activè quam passivè, cum omnibus & singulis suis incidentibus, dependentibus, annexis & connexis, eidem Joanni Michaëli Cardinali, & pro tempore existentis Protectori summarie, simpliciter & de plano, sine strepitu, & figura iudicii, sola facti veritate inspecta, & quatenus opus sit executivè & manu regia, absque terminis substantialibus ac alicujus telæ judicariæ observatione, quacumque appellatione remota, etiam frivola, audiendas, cognoscendas, decidendas ac sine debito terminandas committimus, etiam cum potestate citandi etiam in Romana Curia, & extra eam, etiam per edictum publicum, constituto summarie de non tuto accessu, ac quibusvis inhibendum fuerit inhibendi, etiam sub censuris & pœnis Ecclesiasticis, atque etiam pecuniariis invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii secularis, & super quibus plenam & liberam facultatem, & auctoritatem eidem Protectori concedimus.

Confirmatio... ad hoc videtur Paul. III. cit. in rub.

techumenis, Neophytis, administratoribus, & aliis præmissis suffragari debere. Sicque per quoscumque Judices, etiam S. R. E. Cardinales, & causarum Palati Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari & interpretari debere. Necnon quicquid seuus super his à quoquam quavis auctoritate legitime vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus, illaque omnia, & singula eis, & eorum cuilibet, prout concessa & ordinata fuerunt, de novo decernimus.

Clausula negotiorum.

§. 9. Non obstantibus præmissis, ac piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo non ultra tres, & quibusvis aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis ac statutis & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Judicibus & quibusvis personis, etiam sub quibuscumque tenoribus & formis, ac irritantibus decretis concessis, confirmatis, & innovatis. (Quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum inferrentur præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat hæc serie specialiter & expresse derogamus) necnon omnibus illis quæ præfatus Julius prædecessor in suis literis voluit non obtinere, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die vigesima tertia Martii, millesimo quingentesimo quinquagesimo sexto, Pontificatus nostri Anno primo.

Cancellariæ criminales Status Eccles. ex quavis causa præterquam verè onerosa, quibuscumque con. esse. Rev. Camere Apost. applicantur. Ordinationesque per Cancell. observandæ præfationuntur cum privilegiorum derogatione.

X.

Amplioem dispositionem de super edidit Pius IV. ut inf. in ejus const. 83. Superna, ubi hæc bulla confirmatur & extenditur.

PAVLVS EPISCOPVS Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. 1556.

Romanus Pontifex nonnunquam secundum veritatem temporum statuta mutat humana, & alias desuper disponit, prout evidens subditorum utilitas, & alias rationabiles causæ id exposcunt. Cum itaque, sicut nobis nuper innotuit, officia Notariatus, seu Cancellariæ in criminalibus, Civitatum, & Terrarum Nobis & Romanæ Ecclesie subiectarum, & per Legatos, Vicelegatos, Gubernatores, Potestates, & alios officiales ex commissione Apostolica regi & gubernari solitarum, propter diversas salariorum ex eisdem officiis percipi solitorum inter alias personas divisiones, diversa onera, & gravamina patiantur, & inde fiat ut ipsi Notarii, seu Cancellarii sæpius subditos Civitatum, & Terrarum earundem diversis, & injustis exactionibus afficiant, & in illis causante contributione hujusmodi manuteneantur, & quod pejus est, propter recessum, & diversas mutationes eorundem Notariorum, seu Cancellariorum acta, sententiæ, condemnationes, instrumenta, & alias scripturæ officiorum hujusmodi, cum ea qua decet diligentia non conserventur, & sæpius per eosdem Notarios & Cancellarios in diversas mundi regiones asportentur, in grave subditorum eorundem & Fisci ac Camere Apostolicæ damnum, præjudicium, & jacturam.

Causa ipsi const. 80.

§. 1. Nos præmissis quantum possumus obviare volentes, ac singulas provisiones, concessiones, & qualvis alias dispositiones de prædictis Notariatus & Cancellariæ officiis in criminalibus, ac ubi civilia negotia per Notarium, seu Cancellarium exerceri solent, etiam de hujusmodi

Revocari hinc Pont. quædam que concessiones Cancellariarum per sequuntur.

iusmodi officiorum non sint ad dispositionem Communitatis loci, etiam in civilibus: necnon quocumque Notariis civilibus causis, non pro arbitrio, sed ad dictam Sedem, quae per Legatos, Legatos, & Vicelegatos pro tempore huiusmodi exerceri solent, & ad praesens exercant, quibusvis personis, cuiuscumque dignitatis existant, per quoscumque Rom. Pont. ac eorum nos & eorum Legatos, Vicelegatos, Gubernatores, Potestates, ac alios officiales, perpetuo vel ad tempus alias quum ex causa onerosa factas, eorum veriores totore, datas, & decreta, etiam irritantia in eis apposta, ac causas propter quas factae & concessae fuerunt, praesentibus pro sufficienter expressis habentes, harum serie revocantes, & annullantes, & revocatas & annullatas esse, nullasque, & invalidas, nulliusque roboris vel momenti existere, & nemini suffragari, aut prodesse posse decedentes, ipsaque officia quibusvis Legationibus, Guberniis, Potestatibus, & aliis officiis penitus, & omnino perpetuo dismembrantes & separantes, ac pro tempore existentes Legatos, Vicelegatos, Gubernatores, Potestates, & alios officiales ulterius in eisdem officiis Notariatus, & Cancellariae se intrinittere, aut aliis de illis aliquo modo disponere nullatenus posse, neque debere, illaque exercentes ab illis amovendos esse, & amoveri debere decedentes, ac eadem officia Camerae praedictae applicantes, & ad Camerae ipsam in futurum perpetuo spectare declarantes.

§. 2. Venerabilem fratrem nostrum Hieronymum Episcopum Torcellanum, modernum, & pro tempore existentem Thesaurarium nostrum generalem totius Status Ecclesiae, & Camerae huiusmodi Commissarium generalem ad omnia & singula Notariatus & Cancellariae in criminalibus, & ubi causae civiles, & criminales mixtim & per unum & eundem Notarium exerceri solent, etiam in civilibus quarumcumque civitatum, terrarum, & castrorum totius Status Ecclesiastici: necnon notariatus similium causarum provinciarum huiusmodi, etiam sub Legationibus quorumcumque S.R.E. Cardinalium, aut ipsorum Cardinalium, vel aliarum personarum, ad vitam seu alias eis concessarum comprehensa, cum eorum scripturis, si quae reperiantur, necnon honoribus, oneribus & emolumentis, ac cum obligationibus, clausulis, cautelis, decretis & capitulis infra scriptis, necnon pactis & conditionibus, & pro pretio seu pretiis dicto Thesaurario bene visis, in utilitatem ipsius Camerae convertendis, & applicandis, ad vitam quibusvis personis vendendum & alienandum nomine ejusdem Camerae, & in illius utilitatem, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolica potestate plenitudine tenore praesentium constituitur & deputatur. Dantes & concedentes illi plenam & liberam facultatem, auctoritatem, & potestatem Camerae ipsam praemissorum occasione in amplissima forma obligandi, aliaque in praemissis, & circa ea necessaria & opportuna faciendi & exercendi, ac unum & plures Commissarios cum eisdem facultate, potestate & auctoritate, ac aliis prout sibi videbitur, ad praemissa deputandi. Ac decedentes quascumque venditiones, alienationes, concessionem de eisdem officiis per eundem Thesaurarium, & Commissarios per eum pro tempore deputatos, nomine ejusdem Camerae faciendas, perpetuis futuris temporibus validas, & efficaces existere, & ad omnia quae per eos fieri super praemissis contigerit, Camerae ipsam omnino teneri, & obligatam esse, nec personas ipsas, quibus officia huiusmodi emptionis titulo, per Thesaurarium, seu Commissarios ipsos concedentur, per Legatos, Vicelegatos, Gubernatores, Potestates, & alios officiales praefatos pro tempore existentes quovis modo, directe vel indirecte, quovis quovis colore vel ingenio desuper molestari seu impediri possit, neque debere. Sed si ipsos desuper molestari aut impediri contigerit, Camerae ipsam ad illos defendendum, & manutenendum omnino teneri. Sicque per quoscumque Judices & Commissarios, etiam dictae R.E. Cardinales, & causarum Palatii Apost. Auditores, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, ac interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & interpretari debere, ac ex nunc irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Bullar. Mag. Tom. I.

§. 3. Venerabilem fratrem nostrum quod singulorum praedictorum officiorum, quae per illa retinentium resignationes aut obitus, seu quovis aliam dimissionem vel amissionem vacare contigerit, expeditiones hant per supplicationem, in omnibus & per omnia, prout alia officia Romanae Curiae vacabilia expeditur & expediti solita sunt. Quodque huiusmodi officia possint vendi per ipsum Thesaurarium pro eo meliori pretio quod reperietur, literasque patentes desuper expedire, & per mortem illa obtinentiam vacent, nisi prius hic in alma Urbe nostra aut extra eam ad iustarum officiorum vacabilitatem vendita, aut cessa fuerint, quae venditiones, seu cessiones expediti debeant more solito per supplicationes exhibendas pro tempore existenti nostro & successorum doctorum Romanorum Pontificum Datario.

§. 4. Et insuper huiusmodi officii liceat accipere penitias in societatem, prout accipitur super aliis officiis vacabilibus, servata tamen forma moderationis per nos ultimò factae.

§. 5. Et quod nemini Provincialium liceat emere officia notariatus generalium illius Provinciae, quae intelligi debeat omnis ea regio, quae per unum Legatum, seu Gubernatorem regi est solita. Alia vero officia particularia civitatum, terrarum & locorum a quovis emi possint, dummodo talis emptor non sit illius civitatis, terrae, seu loci, ejusque territorii & districtus.

§. 6. Et insuper ipsi notarii utantur, potiantur, & gaudeant omnibus immunitatibus, exemptionibus, praerogativis, honoribus, & privilegiis, quibus notarii Curiae utuntur, potiuntur, & gaudent, ac si in dicta Urbe residerent. Sicque eorum iudex ejusdem Camerae Auditor generalis, excepto in rebus ab eorum officiis dependentibus.

§. 7. Ipsique notarii habeant facultatem quascumque arma gerendi per totum Statum Ecclesiasticum, & quoad praecedentiam cum aliis loci notariis ac etiam quoad immunitates, & exemptiones servetur id quod servari consueverat ante venditionem huiusmodi officiorum.

§. 8. Nec ipsi notarii & Cancellarii teneantur, neque sint obligati lucra eorum participare, seu dividere cum ipsis Legatis, Gubernatoribus, Potestatibus, Locatenentibus, aut aliis superioribus, sive Communitatibus, sed totum id, quod secundum taxas infra scriptas lucrabuntur, sit eorum liberum.

§. 9. Et contra, Legati seu Gubernatores, aut alii praedicti non teneantur praeter voluntatem eorum, victum praestare Cancellariis & notariis ipsis, sed tantum habitationes eis dari solitas consignent.

§. 10. Sigillum tamen excipitur, cujus emolumentum sit Superioris. Et Secretariae Provinciarum sint reservatae.

§. 11. Nullusque alius notarius tam in Curia generalibus, quam in particularibus civitatibus, terris, & locis possit rogari, & scribere acta seu contractus cautionis, pacis, & induciarum, aut alias scripturas & praeccepta causarum criminalium, aut aliarum per similes Cancellarios & notarios criminales rogari solitarum. Decern. irritum, & inane quicquid per alios esset scriptum aut receptum.

§. 12. Quodque ipsi notarii, sive Cancellarii criminales possint etiam rogari de quibuscumque contractibus civilibus, dummodo non sit expresse prohibitum per statuta, ordinationes, sive privilegia illius loci.

§. 13. Solutiones vero recipere non possint, nisi secundum taxas in scriptis editas in quovis loco, & ubi non essent taxae, vel taxae per consuetudinem abrogatae essent secundum consuetum, quod consuetum cum interventu Gubernatoris aut alterius officialis declarare & taxare, easdemque taxas scribere, aut typis excudi facere, & publicare possint, & debeant Communitates locorum, ad eum ut omnibus nota sint. Et talis notarius accipiens ultra debitum, prima vice teneatur ad restitutionem parti solventi, & quadruplum dictae Camerae Apost. Secunda vice, ultra restitutionem, & ultra quadruplum teneatur ad penam quinquaginta ducatorum auri de Camera applicandorum ipsi Camerae. Tertia vice ultra restitutionem, ad arbitrium Judicis possint privari eorum officiis.

§. 14. Nec possint ipsi Cancellarii, & notarii revelare aliquod examen cujuscumque rei, pro quavis causa, aut illius copiam dare, nisi prius a Judice decretum fuerit, quod

Officia
Retinentium
Resignationes
Aut
Obitus
Seu
Quovis
Aliam
Dimissionem
Vel
Amissionem
Vacare
Contigerit
Expeditiones
Hant
Per
Supplicationem
In
Omnibus
&
Per
Omnia
Prout
Alia
Officia
Romanae
Curiae
Vacabilia
Expeditur
&
Expediti
Solita
Sunt
Quodque
Huiusmodi
Officia
Possint
Vendi
Per
Ipsam
Thesaurarium
Pro
Eo
Meliori
Pretio
Quod
Reperietur
Literasque
Patentes
Desuper
Expedire
&
Per
Mortem
Illa
Obtinentiam
Vacent
Nisi
Prius
Hic
In
Alma
Urbe
Nostra
Aut
Extra
Eam
Ad
Iustarum
Officiorum
Vacabilitatem
Vendita
Aut
Cessa
Fuerint
Quae
Venditiones
Seu
Cessiones
Expediti
Debeant
More
Solito
Per
Supplicationes
Exhibendas
Pro
Tempore
Existenti
Nostro
&
Successorum
Doctorum
Romanorum
Pontificum
Datario

Et
insuper
huiusmodi
officii
liceat
accipere
penitias
in
societatem
prout
accipitur
super
aliis
officiis
vacabilibus
servata
tamen
forma
moderationis
per
nos
ultimò
factae

Et
quod
nemini
Provincialium
liceat
emere
officia
notariatus
generalium
illius
Provinciae
quae
intelligi
debeat
omnis
ea
regio
quae
per
unum
Legatum
seu
Gubernatorem
regi
est
solita
Alia
vero
officia
particularia
civitatum
terrarum
&
locorum
a
quovis
emi
possint
dummodo
talis
emptor
non
sit
illius
civitatis
terrae
seu
loci
ejusque
territorii
&
districtus

Et
insuper
ipsi
notarii
utantur
potiantur
&
gaudeant
omnibus
immunitatibus
exemptionibus
praerogativis
honoribus
&
privilegiis
quibus
notarii
Curiae
utuntur
potiuntur
&
gaudent
ac
si
in
dicta
Urbe
residerent
Sicque
eorum
iudex
ejusdem
Camerae
Auditor
generalis
excepto
in
rebus
ab
eorum
officiis
dependentibus

Ipsique
notarii
habeant
facultatem
quascumque
arma
gerendi
per
totum
Statum
Ecclesiasticum
&
quoad
praecedentiam
cum
aliis
loci
notariis
ac
etiam
quoad
immunitates
&
exemptiones
servetur
id
quod
servari
consueverat
ante
venditionem
huiusmodi
officiorum

Nec
ipsi
notarii
&
Cancellarii
teneantur
neque
sint
obligati
lucra
eorum
participare
seu
dividere
cum
ipsis
Legatis
Gubernatoribus
Potestatibus
Locatenentibus
aut
aliis
superioribus
sive
Communitatibus
sed
totum
id
quod
secundum
taxas
infra
scriptas
lucrabitur
sit
eorum
liberum

Et
contra
Legati
seu
Gubernatores
aut
alii
praedicti
non
teneantur
praeter
voluntatem
eorum
victum
praestare
Cancellariis
&
notariis
ipsis
sed
tantum
habitationes
eis
dari
solitas
consignent

Sigillum
tamen
excipitur
cujus
emolumentum
sit
Superioris
Et
Secretariae
Provinciarum
sint
reservatae

Nullusque
alius
notarius
tam
in
Curia
generalibus
quam
in
particularibus
civitatum
terris
&
locis
possit
rogari
&
scribere
acta
seu
contractus
cautionis
pacis
&
induciarum
aut
alias
scripturas
&
praeccepta
causarum
criminalium
aut
aliarum
per
similes
Cancellarios
&
notarios
criminales
rogari
solitarum
Decern. irritum
&
inane
quicquid
per
alios
esset
scriptum
aut
receptum

Quodque
ipsi
notarii
sive
Cancellarii
criminales
possint
etiam
rogari
de
quibuscumque
contractibus
civilibus
dummodo
non
sit
expresse
prohibitum
per
statuta
ordinationes
sive
privilegia
illius
loci

Solutiones
vero
recipere
non
possint
nisi
secundum
taxas
in
scriptis
editas
in
quovis
loco
&
ubi
non
essent
taxae
vel
taxae
per
consuetudinem
abrogatae
essent
secundum
consuetum
quod
consuetum
cum
interventu
Gubernatoris
aut
alterius
officialis
declarare
&
taxare
easdemque
taxas
scribere
aut
typis
excudi
facere
&
publicare
possint
&
debeant
Communitates
locorum
ad
eum
ut
omnibus
nota
sint
Et
talis
notarius
accipiens
ultra
debitum
prima
vice
teneatur
ad
restitutionem
parti
solventi
&
quadruplum
dictae
Camerae
Apost.
Secunda
vice
ultra
restitutionem
&
ultra
quadruplum
teneatur
ad
penam
quinquaginta
ducatorum
auri
de
Camera
applicandorum
ipsi
Camerae
Tertia
vice
ultra
restitutionem
ad
arbitrium
Judicis
possint
privari
eorum
officiis

Nec
possint
ipsi
Cancellarii
&
notarii
revelare
aliquod
examen
cujuscumque
rei
pro
quavis
causa
aut
illius
copiam
dare
nisi
prius
a
Judice
decretum
fuerit
quod

quod dari debeat, sub pena...

Etiam hic enunciat...

Syndicatus hanc debent...

Scriptura hinc officio consignare tenentur...

Officia per substitutos...

quod dari debeat, sub pena...

§. 15. Teneanturque & obligati sint dicti Cancellarii & notarii tenere infra scriptos libros...

§. 16. Item teneantur & sint obligati quotiescumque mutabitur Gubernator, vel Potestas...

§. 17. Ac siue cesserint, siue renuntiaverint huiusmodi officium, consignare omnes scripturas & libros...

§. 18. Possintque predicti Cancellarii & notarii huiusmodi officia exercere per substitutos...

solventes annatas & quindennia...

§. 19. Non obstantibus quibusvis constitutionibus, ordinationibus Apostolicis & Provincialibus...

Nulli ergo, &c. Dat. Romae apud S. Marcum, Anno Incarnationis...

Contra occupantes aut invadentes bona, terras, & loca Rev. Cam. Apost. Et contra se ingredientes in beneficiis Ecclesiasticis...

Adversus huiusmodi occupatores vide supra Ioan. XXII. const. 8. Inter, Clem. 1. const. 1. Esq. solentem...

Contra autem non solventes annatas, & quindennia, notabo concord. ipse in const. 33. Sixt. V. Camerae...

PAVLVS EPISCOPVS, Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

Incumbentia nobis & Camerae nostrae Apostolicae in dies graviora onera nos ammonent & cogunt...

§. 1. Nam licet fel. record. Greg. XII. universis & singulis cujuscumque gradus, status, ordinis, praeminentiae...

Quibusvis...

Dat. 7. An. die 1. Sep.

XI.

1536.

Gregor. XII. (cujus est hic no. habet)...

PAULUS QVARTVS.

gnitibus, & beneficiis Ecclesiasticis, que obtinent, absque aliquo hominis ministerio sint privati, & inhabiles ad illa vel alia in posterum obtinenda: si vero laici extiterint, omnibus feudis & bonis que in terra ipsius Romanæ, aut aliarum Ecclesiarum obtinent, etiam sint privati, & feuda ad dominos devoluta, & bona huiusmodi eidem Camere commissa.

Alexander
(cujus vobis
non habet)
decevit, ut
provisi de Ec-
clesia expedit
facere (su-
per provisioni-
bus literarum
infra an-
num, & litem
non expre-
ssu regimini
deces se non
querent.

§. 2. Et Alexander. per unam statuerit & decreverit, quod illi quibus in futurum de Patriarchalibus, seu Metropolitanis vel aliis Cathedralibus Ecclesiis, aut monasteriis seu prioratibus conventualibus, etiam in administrationem vel commendam, seu alias quomodolibet provideri contingeret, sub pena privationis Ecclesiarum, monasteriorum, & prioratuum huiusmodi, ac omnis juris eis ex provisionibus præfatis quomodolibet acquisitis, quam quemlibet negligentem incurere voluit eo ipso, ac ejus Ecclesias, monasteria & prioratus ex tunc prout ex ea die vacare, & Sedis Apostolicæ dispositioni specialiter reservata esse decrevit & declaravit, tenerentur & deberent infra annum à die provisionis computandum, literas super eorum provisionibus huiusmodi in rotum usque ad eorum receptionem inclusivè expedit fecisse, & interim sub eadem pena, per se vel alios absque literis ipsis de regimine & gubernatione, seu administratione Ecclesiarum, monasteriorum, & prioratuum præfatorum, vel alicujus eorum seu bonorum eorundem, in spiritualibus vel temporalibus, nullatenus se ingerere, vel aliter se immiscere, aut super his vel eorum aliquo, seu dependentibus vel connexis, jurisdictionem aliquam quomodolibet exercere præsumerent, decernentes ex tunc irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Ac Pius II. (cujus vobis non habet) obligatos & solutionem annuam, non solvantibus in terminis præfatis, per quoslibet incurere.

§. 3. Ac Pius II. per aliam statuerit & ordinaverit, atque decreverit & declaraverit, quod omnes & singulæ obligationes, quæ ex illa die super annatas quorumcumque beneficiorum in dicta Camera reciperentur, intelligerentur quod obligati si infra eis præfixos terminos Collectoribus Camere in partibus pro tempore existentibus satisfacere defecissent, ipso facto, lapsis ipsis terminis, tam sententiam excommunicationis incurerent quam beneficiis pro quibus in dicta Camera se obligassent, omnino privati esse censerentur. Illi vero qui non pro se, sed pro aliis super huiusmodi annatis se obligarent, ultra incursum sententiæ excommunicationis huiusmodi, si in termino constituto dictæ Camere vel ejus Collectoribus non solvissent, omnibus beneficiis quæ obtinerent, ipso facto privati esse intelligerentur, & eorum beneficia huiusmodi possent in eventum præfatum per quemcumque licitè & liberè impetrari.

§. 4. Et Innocentius VIII. (cujus vobis non habet) in eadem contenta comprobaverit, & statuerit quod illi qui dictæ Camere se ex tunc obligarent, sententiam excommunicationis, & penam privationis huiusmodi, juxta ordinationem Pii huiusmodi omnino incurerent, & impetrantes beneficia per privationem eandem vacantia, vel contra eos de ipsa privatione excipientes, per quoscumque Auditores audiri deberent, nec eo prætextu quod ordinatio præfata non fuisset recepta, aut moribus utentium comprobata, repelli possent. Et insuper voluerit, quod quantitas quas præfati obligati à Collectoribus seu subcollectoribus Camere Apostolicæ haberent, nullâ fidem facerent, nisi per publicum probarentur instrumentum.

§. 5. Necnon Julius etiam II. Romanus Pontifex prædecessor noster, sua constitutione perpetuè valitura declaraverit, decreverit, statuerit & ordinaverit, quod constitutiones Alexandri, Pii, & Innocentii prædecessorum huiusmodi, etiam quoad censuras & penas, etiam privationis in eis expressas quoad futura, in omnibus, & per omnia juxta illarum tenores omnino inviolabiliter perpetuis futuris temporibus observarentur. Et quod illi quos pro annatis huiusmodi dictæ Camere teneri contingeret, etiam si illas solvere non promississent, seu ad illarum solutionem se aliter specialiter non obligassent, si literas Apostolicas, aliquâ machinatione vel fraude adhibita, absque solutione annatæ, aut obligatione in eadem Camera recepissent, dummodo beneficia ipsa forent rea-

ter affecti, ad solutionem annatæ, & ipsam prædictam efficaciter tenerentur, & nisi infra quatuordecim menses, & octo dies, si ultramontani forent, de annata debita satisfacere eidem Camere vel ejus Collectoribus, & de satisfactione huiusmodi per instrumentum publicum constaret, lapsa termino præfato beneficiis pro quibus de annata solvenda tenerentur, omnino essent & intelligerentur eo ipso privati.

§. 6. Et demum dilectus filius Alexander Pallentius noster & Camere nostræ Apostolicæ procurator Fiscalis, coram dilectis filiis Guidone Ascanio sanctæ Martine in Via lata Diacopo Cardinali nostro & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, ac Præfidentibus, & Clericis ipsius Camere tunc insimul condunatis, & congregatis, omnes caducitates, devolutiones, privationes iustitias, & extinctiones, ac legales, conventionales, & quaslibet alias penas per quoscumque feudatarios, vassallos, emphyteutas, censuarios, commendatarios, livellarios & conductores, ac alios quoscumque, etiam ratione monasteriorum, Ecclesiarum, beneficiorum, & congregationum regularium, seu exemptionum eis concessarum, Camere Apostolicæ præfate respondere vel solvere, aut aliquid ab ea recognoscere, seu aliter solvere obligatos, aut debitores, in eas, tam declaratas quam non declaratas, necnon jura quæcumque dictæ Camere, & Sedi Apostolicæ jam quæsitæ, vel ex facto tunc præterito, aut nunc præterito, seu alias quomodolibet quærenda, sive realiter, sive in spe tantum, & tam ea quæ ipso jure, & facto quærentur, seu quæ sita fuissent, quam illa quæ declaratoriam, seu sententiam requirerent, acceptaverit, ac specialiter & expressè declaraverit, reputaveritque omnes, & singulos qui eatenus non responderant, & integraliter non adimpleverant ab ipsis debita & promissa, ac conventa, & aliter qualitercumque contraveniant, tam in omittendo quam in committendo, ab eorum præteritis juribus & contractibus, necnon feudis, censibus, livellis, monasteriis, & monasteriorum commendis, ac quibuscumque aliis rebus & juribus cecidisse, & caducatos, privatosque esse, & eorum commendas cessasse, & consequenter omnes eorum præteritas concessiones, omnesque contractus finitos, sopitos, & extinctos in favorem ipsius Camere esse, protestatusque fuerit aliquem cujusvis status, gradus, qualitatis, conditionis, dignitatis, & præminentie essent, etiam si Imperiali, Regali, aut mundana seu Ecclesiastica, vel quacumque alia dignitate, quæ specialem & expressam requireret mentionem præfulgerent, admitti non debere ad solutionem, vel satisfactionem alicujus census, canonis responsionis, vel recognitionis, aut cujuslibet alterius rei promissæ vel debitæ, aut aliter etiam pro usu prærogativarum, & exemptionum, ac bonorum, rerum, ac jurium eis forsan concessorum, & illorum fructuum, reddituum, & proventus dandæ seu solvendæ, nisi conditionaliter, scilicet sine præjudicio quorumcumque jurium Sedi & Camere præfatis, ac Fisco nostro quomodolibet acquisitionum & competentium, vel quæ eis acquiri & competere possent quomodocumque, & quancumque, ex quavis ratione & causa, & particulariter ex eo, quod Regna, Ducatus, civitates, castra, oppida, terræ, villæ, tenimenta, castella, lacus, sylvæ, proprietates, monasteria, Ecclesiæ, hospitalia, beneficia, prioratus, præpositatus, dignitates, & alia quæcumque bona & jura corporalia, & incorporalia, ac alterius cujuscumque generis in feudum Ducale & Regale, seu alias quomodolibet perpetuam seu ad tempus, ad generationem, & nominationem respectivè, aut alias quomodocumque & qualitercumque data, vel responsionis seu cujusvis alterius debiti non factam, aut non perfectam, seu non congruo loco, & tempore, aut per illegitimam personam subsecutam, vel ob conventionem & inobservantiam contractuum & capitulorum, seu alias quomodolibet, & ex quacumque causa, etiam invaliditatis concessionum, & titulorum, & illorum finis, aut resolutionis, seu alia quæ de jure vel f. P. dicitur & excogitari possent, devoluta, & seu venient devoluenda, vel spectarent & pertinerent, ac spectare, & pertinere

§. 6. Et demum dilectus filius Alexander Pallentius noster & Camere nostræ Apostolicæ procurator Fiscalis, coram dilectis filiis Guidone Ascanio sanctæ Martine in Via lata Diacopo Cardinali nostro & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, ac Præfidentibus, & Clericis ipsius Camere tunc insimul condunatis, & congregatis, omnes caducitates, devolutiones, privationes iustitias, & extinctiones, ac legales, conventionales, & quaslibet alias penas per quoscumque feudatarios, vassallos, emphyteutas, censuarios, commendatarios, livellarios & conductores, ac alios quoscumque, etiam ratione monasteriorum, Ecclesiarum, beneficiorum, & congregationum regularium, seu exemptionum eis concessarum, Camere Apostolicæ præfate respondere vel solvere, aut aliquid ab ea recognoscere, seu aliter solvere obligatos, aut debitores, in eas, tam declaratas quam non declaratas, necnon jura quæcumque dictæ Camere, & Sedi Apostolicæ jam quæsitæ, vel ex facto tunc præterito, aut nunc præterito, seu alias quomodolibet quærenda, sive realiter, sive in spe tantum, & tam ea quæ ipso jure, & facto quærentur, seu quæ sita fuissent, quam illa quæ declaratoriam, seu sententiam requirerent, acceptaverit, ac specialiter & expressè declaraverit, reputaveritque omnes, & singulos qui eatenus non responderant, & integraliter non adimpleverant ab ipsis debita & promissa, ac conventa, & aliter qualitercumque contraveniant, tam in omittendo quam in committendo, ab eorum præteritis juribus & contractibus, necnon feudis, censibus, livellis, monasteriis, & monasteriorum commendis, ac quibuscumque aliis rebus & juribus cecidisse, & caducatos, privatosque esse, & eorum commendas cessasse, & consequenter omnes eorum præteritas concessiones, omnesque contractus finitos, sopitos, & extinctos in favorem ipsius Camere esse, protestatusque fuerit aliquem cujusvis status, gradus, qualitatis, conditionis, dignitatis, & præminentie essent, etiam si Imperiali, Regali, aut mundana seu Ecclesiastica, vel quacumque alia dignitate, quæ specialem & expressam requireret mentionem præfulgerent, admitti non debere ad solutionem, vel satisfactionem alicujus census, canonis responsionis, vel recognitionis, aut cujuslibet alterius rei promissæ vel debitæ, aut aliter etiam pro usu prærogativarum, & exemptionum, ac bonorum, rerum, ac jurium eis forsan concessorum, & illorum fructuum, reddituum, & proventus dandæ seu solvendæ, nisi conditionaliter, scilicet sine præjudicio quorumcumque jurium Sedi & Camere præfatis, ac Fisco nostro quomodolibet acquisitionum & competentium, vel quæ eis acquiri & competere possent quomodocumque, & quancumque, ex quavis ratione & causa, & particulariter ex eo, quod Regna, Ducatus, civitates, castra, oppida, terræ, villæ, tenimenta, castella, lacus, sylvæ, proprietates, monasteria, Ecclesiæ, hospitalia, beneficia, prioratus, præpositatus, dignitates, & alia quæcumque bona & jura corporalia, & incorporalia, ac alterius cujuscumque generis in feudum Ducale & Regale, seu alias quomodolibet perpetuam seu ad tempus, ad generationem, & nominationem respectivè, aut alias quomodocumque & qualitercumque data, vel responsionis seu cujusvis alterius debiti non factam, aut non perfectam, seu non congruo loco, & tempore, aut per illegitimam personam subsecutam, vel ob conventionem & inobservantiam contractuum & capitulorum, seu alias quomodolibet, & ex quacumque causa, etiam invaliditatis concessionum, & titulorum, & illorum finis, aut resolutionis, seu alia quæ de jure vel f. P. dicitur & excogitari possent, devoluta, & seu venient devoluenda, vel spectarent & pertinerent, ac spectare, & pertinere

§. 6. Et demum dilectus filius Alexander Pallentius noster & Camere nostræ Apostolicæ procurator Fiscalis, coram dilectis filiis Guidone Ascanio sanctæ Martine in Via lata Diacopo Cardinali nostro & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, ac Præfidentibus, & Clericis ipsius Camere tunc insimul condunatis, & congregatis, omnes caducitates, devolutiones, privationes iustitias, & extinctiones, ac legales, conventionales, & quaslibet alias penas per quoscumque feudatarios, vassallos, emphyteutas, censuarios, commendatarios, livellarios & conductores, ac alios quoscumque, etiam ratione monasteriorum, Ecclesiarum, beneficiorum, & congregationum regularium, seu exemptionum eis concessarum, Camere Apostolicæ præfate respondere vel solvere, aut aliquid ab ea recognoscere, seu aliter solvere obligatos, aut debitores, in eas, tam declaratas quam non declaratas, necnon jura quæcumque dictæ Camere, & Sedi Apostolicæ jam quæsitæ, vel ex facto tunc præterito, aut nunc præterito, seu alias quomodolibet quærenda, sive realiter, sive in spe tantum, & tam ea quæ ipso jure, & facto quærentur, seu quæ sita fuissent, quam illa quæ declaratoriam, seu sententiam requirerent, acceptaverit, ac specialiter & expressè declaraverit, reputaveritque omnes, & singulos qui eatenus non responderant, & integraliter non adimpleverant ab ipsis debita & promissa, ac conventa, & aliter qualitercumque contraveniant, tam in omittendo quam in committendo, ab eorum præteritis juribus & contractibus, necnon feudis, censibus, livellis, monasteriis, & monasteriorum commendis, ac quibuscumque aliis rebus & juribus cecidisse, & caducatos, privatosque esse, & eorum commendas cessasse, & consequenter omnes eorum præteritas concessiones, omnesque contractus finitos, sopitos, & extinctos in favorem ipsius Camere esse, protestatusque fuerit aliquem cujusvis status, gradus, qualitatis, conditionis, dignitatis, & præminentie essent, etiam si Imperiali, Regali, aut mundana seu Ecclesiastica, vel quacumque alia dignitate, quæ specialem & expressam requireret mentionem præfulgerent, admitti non debere ad solutionem, vel satisfactionem alicujus census, canonis responsionis, vel recognitionis, aut cujuslibet alterius rei promissæ vel debitæ, aut aliter etiam pro usu prærogativarum, & exemptionum, ac bonorum, rerum, ac jurium eis forsan concessorum, & illorum fructuum, reddituum, & proventus dandæ seu solvendæ, nisi conditionaliter, scilicet sine præjudicio quorumcumque jurium Sedi & Camere præfatis, ac Fisco nostro quomodolibet acquisitionum & competentium, vel quæ eis acquiri & competere possent quomodocumque, & quancumque, ex quavis ratione & causa, & particulariter ex eo, quod Regna, Ducatus, civitates, castra, oppida, terræ, villæ, tenimenta, castella, lacus, sylvæ, proprietates, monasteria, Ecclesiæ, hospitalia, beneficia, prioratus, præpositatus, dignitates, & alia quæcumque bona & jura corporalia, & incorporalia, ac alterius cujuscumque generis in feudum Ducale & Regale, seu alias quomodolibet perpetuam seu ad tempus, ad generationem, & nominationem respectivè, aut alias quomodocumque & qualitercumque data, vel responsionis seu cujusvis alterius debiti non factam, aut non perfectam, seu non congruo loco, & tempore, aut per illegitimam personam subsecutam, vel ob conventionem & inobservantiam contractuum & capitulorum, seu alias quomodolibet, & ex quacumque causa, etiam invaliditatis concessionum, & titulorum, & illorum finis, aut resolutionis, seu alia quæ de jure vel f. P. dicitur & excogitari possent, devoluta, & seu venient devoluenda, vel spectarent & pertinerent, ac spectare, & pertinere

pertinere possent aut deberent, seu quia exemptiones & immunitates prefate essent finitæ & extinctæ.

*Camera aut
delevit
tales non sol-
vantes inci-
diffe in dicitur
penas.*

§.7. Ac successivè Clerici Camere hujusmodi, per eorum definitivam sententiam declaraverint & procuraverint omnes & singulos feudatarios, vassallos, emphyteutas, censuarios, commendatarios, monasteriorum etiam consistorialium, ac aliorum beneficiorum, necnon livellarios, conductores, & alios prefate Camere respondentes & solventes, aut aliquid ab ea recognoscetes, seu aliter solvere obligatos, & debitores, qui eatenus non solverant, vel non responderant, seu integraliter non adimpleverant ab ipsis debita vel promissa, aut conventa, seu aliter qualitercumque contravenerant, tam in omittendo, quam in committendo, & eorum quemlibet pro contumacibus, & ut contumaces reputandos esse, eosque sic contumaces sententiam excommunicationis, ac alias censuras, & penas, etiam privationis, in literis Gregorii & Alexandri prædecessorum hujusmodi, ac pie memorie Pauli Papæ Tertii prædecessoris nostri, contra non solventes & respondentes prefate Camere, & ad quæ tenentur emanatis contentas damnabiliter incidisse & incurrisse ipsos feudatarios, vassallos, aut emphyteutas, censuarios, commendatarios, livellarios, & conductores, alioque dicte Camere respondentes vel solventes, aut ab ea aliquid recognoscetes, vel alias solvere obligatos, & debitores qui eatenus non solverant, aut non responderant, vel non adimpleverant ab eis debita vel promissa, aut conventa, seu aliter quomodocumque contravenerant, tam in omittendo, quam in committendo, ab eorum juribus, contractibus, feudis, censibus, livellis, monasteriis, prioratibus, Ecclesiis, & beneficiis, ac ipsorum monasteriorum commendis, prærogativis & exemptionibus, ac immunitatibus, necnon Regnis, Ducatibus, civitatibus, castris, oppidis, terris, villis, tenementis, casalibus, lacubus, sylvis, hospitalibus, præpositatibus, & quibuscumque aliis bonis, & juribus corporalibus & incorporalibus, aut cujuscumque alterius generis in feudum Ducale & aliis quomodolibet nobile seu ignobile, aut in censum emphyteuticum perpetuum, vel temporale, seu ad generationem & nominationem respectivè, vel alias quomodocumque, & qualitercumque datis vel concessis, cecidisse & privatos fuisse, illorumque commendas cessasse, dictaque monasteria, etiam consistorialia, & beneficia vacare, & eorum concessiones ac contractus omnes in favorem Camere Apostolicæ finitos, sopitos & extinctos esse: necnon eosdem emphyteutas, censuarios, commendatarios, livellarios, conductores, & alios, quoscumque prefate Camere respondentes vel solventes, aut ab ea aliquid recognoscetes, vel alias solvere obligatos, aut debitores, qui eatenus jura eisdem Sedi & Camere non solverant aut responderant, & integraliter non adimpleverant ab ipsis debita promissa vel conventa, aut alias qualitercumque contravenerant, tam in omittendo quam in committendo, juribus, contractibus, feudis, immunitatibus, exemptionibus, & prærogativis prædictis ulterius frui & gaudere non posse, & eis super illis perpetuum silentium imponendum esse.

*Nilominus
occupatores
bonorum &
Cam. cessant,
ut hic, in re-
stituere, &
provisi de Ec-
clesiis & admi-
nistratiõni il-
larum, licet
Apostolicis
non expeditis,
& non soluti
annati.*

§.8. Nihilominus occupatores bonorum hujusmodi ea restituere, aut revelare, & hi de quorum personis Patriarchalibus seu metropolitanis, vel aliis Cathedralibus Ecclesiis seu monasteriis pro tempore provisi literas super eorum provisionibus hujusmodi expediri facere non curant, quinimò literis ipsis non expeditis, & ad se non receptis, seu non solutis annate juribus Camere debitis, de regimine, & gubernatione, seu administratione Ecclesiarum, monasteriorum, prioratuum & aliorum beneficiorum hujusmodi se intromittere, & jurisdictionem eisdem Ecclesiis, manasteriis, prioratibus & beneficiis incumbentem exercere, ac prefati occupatores feuda, census, livellos, monasteria & alias res & jura, à quibus, ut præfertur, cecidisse declarati fuerunt, detinere, ac concessionibus eis factis, necnon contractibus jam, ut præmittitur, finitis, & sopitis, ac immunitatibus, & exemptionibus jam resolutis & cessantibus, uti præsumunt, sententias, censuras & penas prædictas damnabiliter incurrendo, & in eis more aspidis surdæ insurdescendo, in animarum suarum periculum, & dicte Camere dispendium non modicum.

§.9. Nos tam animarum salutem, quam ejusdem Camere indemnitati providere volentes, tam generalis quæ annu quolibet in vigilia, & festo sanctorum Apostolorum Petri & Pauli sunt, quam alias contrahentibus particulares debitores, qui postmodum per eisdem clericos ad solutionem eorum debitorum condemnati fuerunt, in specie factas monitiones, & protestationes, necnon protestationem Alexandri procuratoris hujusmodi admitteutes, & sententiam prædictam & in ea contenta quæcumque approbantes, & confirmantes, necnon eorundem prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, Motu proprio, non ad ipsius Alexandri procuratoris, aut alterius pro eo nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed de mera deliberatione, & ex certa scientia nostra constitutiones Gregorii, Alexandri, Pii, & Innocentii, necnon Julii prædecessorum hujusmodi, Apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus & innovamus, ac perpetuis futuris temporibus invariabiliter observari debere decernimus. Volentes, & Apostolica auctoritate prefata, sine tamen præjudicio sententiarum in prefata Camera vel alio tribunali, contra particulares debitores latorum, & quarumcumque litium & causarum super hujusmodi debitis, vel aliquo eorum indecisarum pendentium, ac jurium Fisco nostro, aut ab eo causam habentibus in præmissis quomodolibet competentium, quibus nullo modo præjudicare, sed ea omnia in suis statu, gradu, robore, & terminis, in quibus de præfati reperuntur, remanere & esse volumus.

*Hic igitur
Pope. confir-
mat dicitur
sententiam
Clericorum,
& confirma-
tiones præ-
decessorum.*

§.10. Statuentes quod nisi infra duos menses à publicatione præsentium computandos quacumque præscriptione, etiam centenaria & ultra, prætensa vel prætendenda non obstante, occupatores seu detentores bonorum Camere & Sedis prædictarum, ac Romanæ Ecclesiæ ea restituerint, & feudatarii, vassalli, emphyteute, censuarii, ac monasteriorum etiam consistorialium & prioratuum commendatariorum, livellarii, conductores, & alii prefate Camere respondentes, seu alias etiam ratione exemptionum, libertatum, & immunitatum eis concessarum, vel annatarum, seu quinquenniorum, aut aliter qualitercumque, & quomodocumque aliquid solvere obligati, seu in aliquo debitorum, de eo in quo Camere, Sedi, & Ecclesiæ prefate tenentur integrè satisfecerint, & præmissa, seu contenta, aut alias ab eis debita non adimpleverint, omnes & singulas sententias, & penas, tam Ecclesiasticas quam temporales, in singulis literis prædecessorum, & protestatione Alexandri procuratoris, ac sententia Clericorum hujusmodi contentas, & etiam privationis feudorum, & aliorum bonorum & monasteriorum, etiam consistorialium, quorum occasione, etiam propter eorum exemptionem & immunitatem solvunt, ac eorundem monasteriorum commendarum cessationis eo ipso incurrant, & absque alia declaratione desuper fienda incurrisse censentur, feudaque & bona ad nos devoluta, & monasteria ipsa per alios à nobis & dicte Sede liberè impetrari possint, prout etiam nos tenore præsentium eos omnes sententis, censuris & penis prædictis expressè innodamus, ac privatos esse, commendasque cessasse ex nunc decernimus & declaramus, & nihilominus ad satisfactionem Cam. Apostolicæ omnino teneantur.

*Occupatores
bonorum, in
debitores &
Cam. Ap. non
restituerint,
vel solvunt
infra duos
menses à pu-
blicatione
(quam præ-
fati in fine
in sententia
& constitu-
tionibus præ-
dictis con-
tinetur
annati.
Alia m-
res præfate
posu. & Pm
P. & alii
in rubr.*

§.11. Decernentes eos ab alio quam à Rom. Pontifice, præterquam in mortis articulo constitutos, & prævia debita satisfactione absolvi non posse.

*Absoluti
sibi rejerit.*

§.12. Sicque in præmissis omnibus & singulis per quoscumque iudices & commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, ac eorum Collegium, in quavis causa & instantia, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi, auctoritate & facultate, judicari & definiti debere, ac si secus super iis à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

*De reatu
riani.*

§.13. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis quæ singuli prædecessores prefati in singulis eorum literis voluerunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque. Ut autem præfates literæ ad omnium quorum interest notitiam deducantur, nullusque deinceps adversus eas aliquam excusatio

Class. 49.

excusatio non pretensio, sed ignorantiam, si illis valeat, volumus, & auctoritate Apostolica tenore presentium decernimus, eas in valvis Camerae Apostolicae tribus vicibus, & tribus diversis vicibus, dum in Camera sit, per aliquem ex cursoribus nostris affigi, & in his vicibus dum in Camera durabit dimitti, affixionemque hujusmodi omnes, & singulos officios, in omnibus & per omnia, perinde ac si ipsi, & eorum cuilibet personaliter littere hujusmodi intimatae forent, ipsasque demum litteras nostras in libro Camerae praedictae ad perpetuam rei memoriam rescribi & registrari. Nulli ergo, &c.

Dat. Romae apud S. Petrum, Anno Incar. Dom. 1557. Kal. Novembris, Pontificatus nostri anno 2.

Publ. An. 2. in 25. Obob.

publicatio.

Anno Nativitate D. 1556. indictione 14. Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris & D.N. D. Pauli divina providentia Papa I. P. anno ejus 2. diebus vero tribus, diversis vicibus, & diebus, videlicet 26. & 30. mensis Octobris proxime praeteritis, & die 3. praesentis mensis Novembris 1556. praesentes rescripta littera Apostolica in forma expedita, affixa, & publicata fuerunt in plena Camera Apost. ut moris est, in diebus superius nominatis in plena Cam. Apost. dum statens ad iura reddendum in forma solita, cum omnibus solemnitatibus in similibus solitis fieri, & consuetis, per me Thomam Roger praesati Sanctiss. D.N. Papa Cur. forem. Io. Freile Mag. Curf.

XII. Contra eos, qui pro obtinendis beneficiis seipso, pro aliis supponunt, vel annuas pensiones offerunt, aut beneficia impetrant pro aliis, ut ab eis aliquid consequantur, vel pro seipsis, ut aliis postea cum pensione resignent.

Hoc idem contra ita se pro aliis supponentes, vesuit Bened. XII. ut sup. in eius const. 7. Quoniam. Et similem const. contra supponentes se pro aliis, ut litterarum Apost. expeditionem gratis consequantur, edidit Leo X. const. 27. In harendo, sup.

Edita An. D. 1557.

PAVLVS PAPA IV. Motu proprio, &c.

Causa hujusmodi.

Inter ceteras curas, quibus ex Apostolatus officio affidue urgemur & premimur, ea continuè animo nostro fixa fuit, ut beneficia Ecclesiastica, praesertim curam animarum habentia, personis conferantur idoneis, quae velent, & possent apud ea personaliter residere, seferentque eis laudabiliter deservire. Et ad hoc dilectos filios nostros Bernardinum sancti Matthaei Tranen. & Scipionem sanctae Potentianae de Pisis, ac Joannem sancti Joannis ad portam Latinam titularum, Reumanum nuncupatos, Presbyteros Cardinales, qui una cum venerabili fratre Francisco Episcopo Gebenen. Datario nostro, distributioni, & provisioni beneficiorum hujusmodi praesent, jam dudum deputavimus. Verum cum audiamus eosdem Cardinales, & Datarium, licet in his eam quam possunt majorem semper adhibuerint, & in dies adhibeant diligentiam, personas quibus beneficia ipsa conferenda sunt, super literatura examinando, de eorum vita, & moribus, ac beneficiis per eos obtentis, aliisque ad praemissa facientibus accuratè inquirendo, diversimodè tamen circumveniri, & falli, ac diversas eis fraudes in praemissis fieri, aliquibus se alios esse simulantibus, & tanquam tales se in examine supponentibus, aliis beneficia pro personis sibi cognitis, & id ignorantibus, ut postmodum cum eis beneficia, etiam per simoniacam pravitatem contractare, & super eis pacisci possint, aliis beneficia, tam pro se, quam aliis personis, cum oblatione diversarum pensionum annuarum diversis personis, etiam familiaribus, continuis commensalibus nostris, aut aliis quos ipsi nobis gratos, & acceptos esse existimant, annuatim perfolvendarum, & sic simoniacam haerem incurrendo, aliis beneficia hujusmodi Bullar. Mag. Tom. I.

modi pro diversis aliis, sub spe pensionem annuatim, aut aliud commodum temporale, ab eis consequendi, aliis beneficia ipsa pro seipso animo, & intentione, & interdum pacto expresse firmato, se eis postmodum in favorem eorum qui aliquando duntaxat id fecerint, & non benemeriti existunt, cum simili pensione, aut commodo, aut sine illa vel illo resignandis, & dimittendis, maxima cum instantia obtinere procurantibus.

§. 1. Nos praemissis fraudibus, & dolis, ac haerese simoniaca, quantum cum Deo fuerit, efficaciter occurrere volentes, Apostolica auctoritate tenore praesentium statuimus, & ordinamus atque decernimus, quod de cetero omnes, & singuli, qui post publicationem praesentium in locis infra scriptis faciendam, occasione beneficiorum obtinendorum se alios esse simulaverint, & tanquam tales se in examine supposuerint, aut beneficia pro personis id ignorantibus, seu pro se, vel pro aliis, cum oblatione alicujus pensionis annuae, aut pro aliis, cum spe pensionem annuam, aut aliud quantumvis modicum temporale commodum ab eis consequendi, vel pro seipsis principaliter animo & intentione ea postmodum in favorem aliorum, etiam quantumvis idoneorum & benemeritorum, cum simili pensione aut commodo, aut etiam sine eo resignandi obtinere procuraverint, cujuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis existant, etiam si Episcopali, aut alia majori dignitate Ecclesiastica, vel Cardinalatus honore seu mundana, etiam Regia, Ducali, aut Marchionali praerogativa praefulgeant, excommunicationis, & anathematis, ac maledictionis aeternae septentiam, à qua nisi à nobis, aut Romano Pontifice pro tempore existente, praeterquam in mortis articulo constituti, absolvi nequeant, necnon privationis omnium, & singulorum beneficiorum Ecclesiasticorum, cum cura, & sine cura, saecularium, & quorumvis Ordinum regularium per eos in titulum vel commendam, aut aliis quomodolibet obtentorum, & inhabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinenda poenant eo ipso absque alia desuper facienda declaratione incurrant, ita ut constituto solum summarie, & extrajudicialiter, quod ipsi contra tenorem praesentium aliquid fecerint, per curiam causarum Camerae Apostolicae generalem Auditorem, seu Viceauditorem, vel ejus Locumtenentem pro talibus, & ut tales publicari possint.

Prohibito supponendi se pro obtinendis beneficiis.

§. 2. Et nihilominus sic ut praefertur, obtentae provisiones, & commenda, aliaque dispositiones nullae sint, irritae, & inanes, nullumque alicui jus in ipsis beneficiis, vel ad illa tribuant, nec aliquis earum vigore fructus suos faciat, sed ad eorum restitutionem teneantur, possintque beneficia, tam sic impetrata, quam per eos antea obtenta, tanquam modo praemissa vacantia, à nobis, & Romano Pontifice pro tempore existente dumtaxat libere impetrari.

Annullatio provisionum sic obtentorum.

§. 3. Volumusque statutum, ordinationem, & decretum nostra hujusmodi, etiam quoad monasteria monialium, & alia beneficia, per moniales, aut alias mulieres obtineri solita locum habere.

Extensio ad monasteria extra monialium.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus, ac quibusvis privilegiis, indultis, & literis Apostolicis, quibusvis personis, etiam ut praemittitur, qualificatis, etiam in forma confessionalis, & quod interdicti, suspendendi, ac excommunicari nequeant quomodolibet concessis, quae eis contra praemissa in aliquo suffragari non posse decernimus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio contrariis.

§. 5. Ceterum ne quisquam statuti, & ordinationis, ac decreti nostri hujusmodi ignorantiam praetendere possit, volumus praesentes, quarum solam signaturam sufficere decernimus, in aedem residentiae praefati Datarii, & Cancellariae Apostolicae valvis, & acie Campi Florae per aliquem ex cursoribus nostris publicari, & earum exemplum inibi affigi, & dimitti, publicationemque & affixionem hujusmodi omnes, & singulos arcere, perinde ac si eadem praesentes illis personaliter intimatae fuissent, contrariis non obstantibus quibuscumque.

Injunctio publicandi.

Placet Motu proprio. I.

Ex: as: l: ser.

Affixus fuit supradictus Motus proprius die 27. Novemb. 1577.

Publ. Pont. f. An. 2. die 27. Novembris.

Tryphon Visiorellus Mag. Curf.

2223

Resti

XIII. Restitutio Festivitate Cathedralis S. Petri Apostoli Romae, pro die 18. mensis Januarii, in toto Orbe, praeservata alia festivitate Cathedralis Antiochena, juxta mensis die 12. mensis Februarii celebranda.

Edicta An. D. PAVLVS EPISCOPVS, Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

S. Petrus Cathedralis Episcopalis Romae constituitur, & sandi nati cum Paulo Urbem imperio consecravit, & ideo Magistra veritatis, & Orbi caput illa eff. An. est.

IN effabili divina providentiae altitudo, quae nullis inclusa limitibus, ecclesia pariter, & terrae disponit sui recti censura iudicii, voluit ut beatus Petrus Apostolorum Princeps, cui prius a Salvatore nostro Domino Jesu Christo dictum fuerat, Tu es Petrus, & super hanc Petram aedificabo Ecclesiam meam, postquam Antiochia aliquandiu resederat, Romam veniens, Cathedralis in ea constituerat Episcopalem, eamque viginti quinque annis regebat, & demum Simonis Magi detestis fallacii, & elusis praestigii, ipsoque Simone Mago superato, idem Petrus, & cum eo gloriosus Coapostolus suus Paulus vas electionis Romanam Ecclesiam plantarent, & suo sanguine consecrarent, ut ubi caput superstitionis erat, illic caput existeret, sanctitatis, & ubi gentilium Principes habitabant, Ecclesiarum Principes morarentur, & quae prius erat magistra erroris, fieret magistra veritatis, essetque ibi gens sancta, populus electus, civitas sacerdotalis, & Regia, & per sacram beati Petri Cathedralis ipsa Urbs caput Orbis effecta latius praesideret religione divina, quam antea praesedisset dominatione terrena. Verum licet Urbs ipsa multo plus debeat eidem Petro, qui eam per Cathedralis Episcopalem in ea constitutam regnis caelestibus inferendam condidit, quam illis quorum studio prima moenia suorum fundamenta iacta fuerunt, ex quibus is qui illi nomen dedit, fraternam eam cade fecerit, Festivitate tamen ipsius Cathedralis, quae juxta antiquissimorum sanctorum Patrum nostrorum testimonium quintodecimo Kal. Februarii fuit, & in diversis Orbis Christiani, & praesertim Galliae, & Hispaniae partibus dicta die solemniter celebratur, minime observet, celebretque solum festivitatem Cathedralis Antiochena, quae octavo Kal. Martii, juxta eorundem Patrum testimonium fuit, tanquam idem Salvator noster, qui saepius infirma elegit, ut fortia quae confundat, non respiciens imbecillitatem nostram, Festivitate Cathedralis, qua ipse Petrus Apostolus Romae primum sedit, nostris temporibus celebranda, seu potius antiquae celebrati restituentiam referaverit.

Ideo hic P. m. Festivitate Cathedralis S. Petri Romae sub duplici officio celebrari iubet, sub die 18. Januarii.

Aliud festum praeservat.

Sanctio penultima.

Dat. P. An. 3. die 6. Janu.

XIV. Contra Religiosos professos, extra Claustra Religionum vagantes, & apostatas, eorumque fautores. Cum revocatione privilegiorum

quibus unquam Ordibus concessorum recipiendi Religiosos a terribili Ordinis.

Hac bulla de servandis iuris reventia fuit a Pio IV. infra in conf. 3. Sedu.

Quoad regulares apostatas, & ejectos vide S. D. N. Urb. VIII. conf. 16. Sacra. Inst. tom. 2.

PAVLVS EPISCOPVS, Edicta An. D. Servus Servorum Dei: Ad futuram rei memoriam.

POSTquam divina bonitas nos licet immeritos, ad summum Apostolatus fastigium assumere dignata est, nunquam cessavimus abusus qui in Ecclesia Dei, seu nimia Sedis Apostolicae indulgentia, seu hominum malicia irrepisse videntur, pro viribus tollere, & Ecclesiam ipsam in pristinum candorem restituere, diversas ad hoc saluberrimas constitutiones edendo, & inviolabiliter observari mandando. Verum cum non omnia uno, & eodem tempore excogitari, nedum perfici potuerint, quinimo circa ea sit nobis singulis ferme diebus aliquid enitendum, abusus apostatae, quae per regulares personas sub diversis falsis praetextibus quotidie incurritur, ulterius parcerem non esse censuimus. Nam licet diversi Romani Pontifices praedecessores nostri, per eorum constitutiones complura contra apostasiam huiusmodi ediderint statuta, & ordinationes, nondum tamen est plenum contra eam adinventum remedium.

Plurimae sunt multa servandae ad observandum auctoritatem in praesentibus.

§. 1. Quinimo diversi diversorum etiam Mendicantium Ordinum Religiosi, propriae salutis immemores, Deique timore postposito, sub praetextu, alii videlicet, quod Religionis, & Ordini in genere ob varias confictas causas adstricti non sint, & superinde sententiam declaratoriam obtinuerint. Alii quod beneficium Ecclesiasticum curatum affectu sint. Alii quod extra regularia sui Ordinis loca standi, & alicui beneficio Ecclesiastico deservendi a suis superioribus licentiam habeant, & alii diversis aliis confictis coloribus. Alii vero nullo suffulti praetextu, sed temeritate propria contra proprium iuramentum per eos in eorum professione praestitum, & regularia sui ordinis instituta, extra claustra suorum regularium locorum degunt, & in saeculo aliqui habitu sui Ordinis retento, aliqui illo abjecto, in habitu presbyterorum saecularium, & complures in habitu laicali temere vagantur. Et postquam Deo fidem fallere non sunt veriti, caetera omnia quantumvis gravissima, & detestanda, levia, & licita reputantes, alii Parochianos eorum curae commissos falsam doctrinam docere, & pravis opinionibus, ac haeresibus replere, alii uxores ducere, alii sine paupertate eos cogente, sive diabolico instinctu saecularibus, & mechanicis negotiis se dare, alii seditionibus popularibus, conjurationibus contra Principes, & alios, ac quibusvis aliis saevis actibus se implicare, & caetera omnia nequissima facere praesumunt, in gravissimam divinae majestatis offensam, & religionis opprobrium, ac animarum suarum perniciem, & aliorum Christi fidelium scandalum.

Religiosi de diversis Ordinibus sub variis praetextibus contra claustra regularium locorum, & ad praesentia nota innotuerunt, & ex res multas committunt.

§. 2. Quamobrem considerantes, apostatas huiusmodi infinitis erroribus in eadem Dei Ecclesia causam praestare, & propterea volentes contra apostasiam ipsam plenius providere, & eam, quantum nobis ex alto conceditur, de medio tollere, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apost. potestatis plenitudine, omnes, & singulos, qui post professionem per eos in aetate legitima constitutos, in aliquo approbato, etiam militari Ordine pure, & libere emissam, vel si ante aetatem legitimam professi fuerint, post illam per eos in ipsa aetate legitima constitutos, pure, & libere ratam, & gratam habitam, temeritate propria, aut quovis praetextu vel causa, etiam si se religionis, & Ordini non adstrictos esse sine causa cognitione, & his quae a jure requiruntur servari, omisis, vel non legitime probatis, declarari obtinuerint, aut beneficium Ecclesiasticum, etiam curatum non praecedente legitima dispensatione possideant, vel alicui beneficio Ecclesiastico, etiam curato alterius nomine deserviant, extra claustra suorum regularium locorum degunt, aut in posterum degent, omnibus & singulis beneficiis Ecclesiasticis cura, & sine cura, saecularibus, aut sui, vel cujusvis Ordinis regu

Ideo hic P. m. de lazar. ut qui in regim. ma. atate prof. fessionem libere fecerint, ante factam ratam scilicet si extra claustra regularium locorum, & ad praesentia nota innotuerunt, & ex res multas committunt. Huius bullae reducti non ad terminos iuris, & si eorum canonum a P. IV. editum habent infra in conf. 3. Sedu.

Apostolica sed religioni, aut monasteriis, in qua seu quibus primo professi fuerint, eo ipso applicata esse, & ceteri debere decernimus, & declaramus, ita ut juxta regulari religionis seu monasteriorum hujusmodi instituta omnino distribui, & dispensari, nec super illis per Protectores, aut Superiores religionis, & monasteriorum prædictorum, aut quosvis alios quacumque auctoritate fungentes, aliqua cõpositio seu cõcordia, aut remissio fieri possit.

Decretum irritans.

§. 10. Sicque, & non alias, aliter, nec alio modo in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices, & Commissarios, quavis etiam dicta Apostolica auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi auctoritate, & facultate, judicari, & definiti debere, ac si factus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Privilegia recipiendi fratres aliorum Ordinum revocant. Aliam revocationem habes infr. in P. V. conf. 89.

§. 11. Et quoniam experientia rerum magistra docente, cognovimus privilegia cunctis fere Ordinibus concessa recipiendi professos aliorum Ordinum in eorum monasteriis, domibus, & regularibus locis, materiam præstare apostatis hujusmodi per sæculum evagandi, præsertim cum diversis Ordinibus hujusmodi Superiores Prælati apostatas hujusmodi recipiant, & postquam illis eorum habitum regularem exhibuerint, eis standi extra monasterium licentiam concedant, nos abusu hujusmodi occurrere volentes, omnia, & singula privilegia, & indulta Apostolica quibusvis Ordinibus, monasteriis, & domibus, seu aliis regularibus locis (Carthusiensis, & Eremitis Camaldulensis eremo realiter degentibus dumtaxat exceptis) super recipiendis Canonicis regularibus, seu Monachis, vel fratribus aliorum Ordinum per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, sub quibusvis verborum formis, & tenoribus, & etiam Motu proprio, aut aliis quomodolibet concessa, etiam Mare magnum nuncupata, quoad facultatem recipiendi eosdem canonicos regulares, seu Monachos, & fratres penitus, & omnino revocamus, cassamus, irritamus, & annullamus, & viribus penitus, & omnino vacuumus.

Locum Ordinarum publicis hanc consue illam que observari faciunt.

§. 12. Mandantes universis, & singulis venerabilibus fratribus nostris Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque diocesanis, & locorum Ordinariis, ut ipsi per se vel alium seu alios præsentis literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando ac quoties opus fuerit, solemniter publicantes, faciant dicta auctoritate nostra eisdem præsentis literas plenariæ, & totali executioni, demandari, eos qui illis contraverint, juxta ipsarum literarum continentiam, & tenorem, condignis pœnis plectendo, & puniendo, ac contraditores quoscumque, & rebelles, eisque in præmissis non parentes, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliæque opportuna juris remedia, appellatione postposita compescendo, necnon legitimis super his habendis servatis processibus, sententias, censuras, & pœnas prædictas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato ad hoc etiam, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Clausula derogatoria.

§. 13. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac monasteriorum, & aliorum regularium locorum, necnon Ordinum quorumcumque etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, etiam Mari magno, seu bulla aurea, aut alias quomodolibet nuncupatis, seu per officium pœnitentiariæ hujusmodi expeditis, eisdem apostatis, seu translatis ac nostro sancti Spiritus in Saxia de Urbe Ordinis S. Augustini, & quibusvis aliis Hospitalibus, necnon B. Mariæ Redemptionis captivorum, & de Mercede, ac quibusvis aliis monasteriis, & regularibus locis, sub quibuscumque tenoribus, & formis; ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, aut aliis quomodolibet concessis, ac etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis, quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, spe-

cificæ, expressæ, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, & inimportantes, in titulo seu quævis illis expresso habenda, aut aliis ex quibuslibet forma servanda esset, tenores hujusmodi, & de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanens, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus, communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Forma publicandi hanc consue. Publicandi ut in v. h. habes bul. P. V. conf. 89.

§. 14. Ut autem præsentis literæ ad omnium quorum interest notitiam deducantur, nec aliquis earum ignorantiam prætere, aut contra eas se excusare valeat, dicta auctoritate Apostolica statuimus atque decernimus, ut ipsæmet literæ, vel earum transcriptum (cui manu notarii publici subscripto, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munito, eam prorsus si in iudicio, & extra adhiberi debere volumus, quæ ipsis originalibus literis adhiberetur, si facta, & realiter exhiberentur) in basilica Principis Apostolorum, & Ecclesia S. Joannis Lateranen. ac Cancellariæ Apostolicæ valvis, & acie Campi Floræ per aliquos ex cursoribus nostris publicentur, earum exemplo in singulis valvis, & acie prædictis affixo, & dimisso. Nulli ergo, &c.

Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarn. Dom. 1558. 15. Kal Aug. Pont. nostri anno quarto.

D. St. P. An. die 20. Jul.

Quod Festum S. Dominici institutoris Ordinis Fratrum Prædicatorum die 4. Aug. sub duplici officio celebretur.

XV.

Hoc Festum sub die 5. agi jufferat Greg. IX. qui hunc sanctum canonizavit, ut supra in ejus cons. 8. Fons sapientie, ubi dicit.

PAULVS EPISCOPVS, Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1558.

Clarior in sanctis suis Deus, quia omnia operatur in omnibus, quosdam in Ecclesia sua posuit Apostolos, quosdam Prophetas, quosdam Doctores, quosdam Martyres, & quosdam Conf. flores, quos per anni circuitum, die ut plurimum qua eos ad cœlestia regna migrare contigit, sancta veneratur universalis Ecclesia, ut Christi fideles eorum venerationi per exercitium bonorum operum vacantes, piis ante thronum divinæ Majestatis eorum suffragiis adjuvari, & exinde Deo propitio vitam æternam facilius consequi valeant.

Sanctorum festum sub eorum mens celebranda sunt.

§. 1. Verum cum hoc in eximio CHRISTI Confessore Dominico, qui octavo Idus Augusti migravit ad Dominum, non observetur, quinimo ejus memoria Nonis Augusti, qua die, & festum beatæ Mariæ à Nivibus, quæ ea die de Cœlo hic in Urbe in ea Montis Exquilini parte, in qua nunc templum ejusdem B. Mariæ Majoris viuitur, volente Domino ceciderunt, sub officio duplici celebramus, forsitan ex eo quod ipsa die octavo Idus Augusti, Transfigurationem Domini, & Redemptoris nostri JESU CHRISTI sub simili officio duplici veneramus, diem ejus obitus præveniendò recolatur.

S. Dominici obitus die 4. Augusti.

§. 2. Nos considerantes Ecclesiam venerationi ipsius Virginis Dei genitricis Mariæ in memoriam miraculorum hujusmodi plurimum occupatam, celebrationi Festivitatibus hujus Almi Dei Confessoris Domini plenè vacare nequire, & exinde facillè obvenire posse, ut memoria ipsius B. Dominici, qui Ordinem Fratrum Prædicatorum, inspirante Domino, fundavit, & instituit, ac inter quamplurima sanctitatis opera, & virtutis signa, quibus in carne positus claruit, diversorum curatis languoribus, loquelam mutis, visam cæcis, surdis auditum, gressum paralyticis, & sanitatem pristinam languentibus restituit, in mentibus fidelium tepescat, & volentes in præmissis opportunè providere, habita super his cum venerabilibus fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus deliberatione matura, de eorum consilio, & unanimi consensu Festivitatem

Iste P. An. causa eorum lata, cum mandatis ad 4. Aug.

tatem ipsam pridē Nonas Augusti singulis annis, perpetuis futuris temporibus in universis Orbis Ecclesiis sub duplici officio solemniter celebrari volumus, statuimus, & mandamus.

Indulg. eius Eccl. si om. vi. Jan. 10. us. c. n. d. n. e.

§. 3. Necnon de Omnipotentis Dei misericordia, ac beatorum Apostolorum ejus Petri, & Pauli auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christi fidelibus verè poenitentibus, & confessis, qui in die Festivitatis hujusmodi Ecclesiam alicujus ex domibus dicti Ordinis, à primis vesperis usque ad occasum Solis ejusdem Festivitatis devotè vistraverint, & pro pace confirmanda, & unitate Ecclesie Catholice, Domino nostro Jesu CHRISTO preces piè effuderint, decem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis poenitentiis misericorditer in Domino relaxamus.

Exemplis et ad pubes.

§. 4. Et quia difficile foret presentes literas ad singula quæque loca, in quibus de eis fides faciēda erit, deferri, volumus, & auctoritatē Apostolica decernimus, quod earum transumptis manu notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Curie Ecclesiasticæ, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur ubique locorum, in judicio, & extra, quæ eisdem originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Commissis de regat.

§. 5. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac ipsius Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo, &c.

D. P. An. 4. die 8. Aug.

Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarn. Dom. 1558.

Publicatio.

6. Idus Aug. Pont. nostri anno quarto.

Anno à Nativitate D. 1559. indictione 2. die vero 30. Julii, rescripta litera affixa, & publicata fuerunt ad valvas, seu portas Ecclesie Later. & Principis Apostolorum de Vrbe, & Cancellaria Apost. ac in acie Campi Flora, ut moris est, dimissis copiis affixis in locis solitis, & consuetis, ut moris est, per me Thomam Rogeri Sanctiss. D. N. Papa Cursorem, & S. inquisitionis, per nos Thomam Roger, & Medardi Nicolai pralibatis S. D. N. P. P. Curs. Jacobus Carra Mag. Curs.

XVI.

Contra ambientes Papatum, aut Papa vivente, coque inconsulto, tractantes de eligēdo futuro Pontifice, ac eorum complices, & fautores.

De simoniaca autem Papa electione, habes supra in Jul. II. const. 3. Cum tam divino, ubi notavi. Et ibidem addidi sanctiones novissime hac de re editas.

Ad An. D. 1558.

PAVLVS EPISCOPVS, Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

Defectio criminis amov.

Um secundum Apostolum nemo debeat sibi honorem assumere, sed qui tanquam Aaron vocatur à Deo, facile ab omnibus judicari potest quàm graviter excedant, errant, & peccent, qui tam inferiores quam superiores dignitates Ecclesiasticas, & ipsam denique B. Petri Sedem, ac Apostolicæ dignitatis culmen, & apicem à Deo Optimo Maximo, à quo omnia bona procedunt, nulla prorsus humana ope, nec cujusvis auxilio, consilio, vel favore interveniente, provenire non arbitrantur, sed illas tanquam venales, aut alias in dispositione mortalium constitutas, diversis modis, & mediis ambire, & assequi, seu potius usurpare præsumunt. Nam ut Romanæ, & cujuslibet alterius, tam ante quàm post Domini DEI, & Redemptoris nostri JESU CHRISTI in terris adventum, bene institutæ reipublicæ de ambitu, & contra ambitus reos sanctissimè promulgatas, & inviolabiliter observatas leges, ad præsens omittamus, nonne hujusmodi detestabile ambitus scelus, etiam jure divino gravissimè punitur, cum Absalon, qui regnum genitoris sui adhuc viventis ambiebat, ex mulo cui infederat elevatus, capillis capitis seu quercui suspensus remansit, & à Joab tribus lanceis in corde transfusus fuit? Nonne illud sacrorum

Conciliorum à sancta Dei Ecclesia receptorum, & approbatorum auctoritas diversimodè detestatur & punit, cum quemcumque Presbyterum, aut Diaconum seu clericum, qui Papa incolumi, & eo inconsulto, subscriptionem pro Romano Pontificatu commodare, aut pietatiam promittere, seu sacramentum præbere tentaverit, aut aliquid suffragium polliceri, vel de hac causa privatis conventiculis factis, aliquid deliberare, & decernere præsumperit, loci sui dignitate, & communione privandum, anathematisque pœna plectendum censetur, & propter occultas fraudes, & conjurationum hujusmodi secretas insidias, si quis harum actionum particeps consilia eorum qui de Pontificali agunt ambitu, ad notitiam Ecclesie deferat, & rationali probatione convincat, eum non solum ab omni culpa purgatum remanere, verum etiam remuneratione non indigna sublevari velit, & statuat, & exinde non modo sacrorum canonum, sed etiam secularium legum interpretes peritissimi, & probatissimi ambientes Papatum, aut super eo, Papa vivente, & inconsulto, tractantes, seu conventiculas facientes, crimē læsæ majestatis in primo capite, & simoniacæ hæreseos incurrere decreverint, non sine clara, & aperta ratione, cum omni tractatus, de loco, dignitate, & bono alicujus viventis, eo non consentiente ab utroque jure prohibeatur, & reprobationis, præsertim cum inde præsterurorum captandæ mortis, quod sacri canones, & venerandæ leges passim abhorrent, & detestantur. Accedit quod cum inter Pontificem & Ecclesiam contrahatur spirituale conjugium, quod fortius carnali, gravissimæ pœnæ ex utriusque juris censura imponuntur iis, qui constante matrimonio de alio conjuge tractare præsumunt. Quare cum peccatis exigentibus, plures in dies B. Petri Sedem, nobis viventibus & inconsultis, ambire, & conventiculas superinde facere dignoscantur, & ad hoc suffragia S. R. E. Cardinalium obtinere, & quodammodo subharrare procurent, & satagent.

Confirmatio, & innovatio pœnarum quomodolibet promulgatarum contra ambientes Papatum.

§. 1. Nos cupientes hujusmodi detestabile ambitus, & illi conjuncta simoniacæ hæreseos, & læsæ majestatis non solum nostris, sed etiam successorum nostrorum Romanorum Pontificum pro tempore existentium temporibus perpetuo abolere, & non solum ex usu, sed etiam ex mentibus hominum præsentium in electione Romani Pontificis, qui Domini DEI & Salvatoris nostri JESU CHRISTI in terris Vicarius existit, radicatus evellere, & in præmissis pro tantæ rei necessitate, & periculi magnitudine, ut tenemur, salubriter providere, habita super his cum venerabilibus fratribus nostris ipsius S. R. E. Cardinalibus deliberatione matura, de eorum consilio, & unanimi assensu, hac nostra perpetuè valitura constitutione, Apostolica auctoritate, & de nostræ Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes, & singulas excommunicationis, suspensionis, & interdicti, ac privationis & qualvis alias sententias, censuras, & pœnas dudum à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, aut sacris Conciliis, seu Sanctorum Patrum nostrorum decretis, statutis, capitulis, canonibus, constitutionibus, & ordinationibus contra sic ambientes quomodolibet latas, & promulgatas approbamus, & innovamus, ac perpetuè observari, & in viridi observantia, si forsan in ea non sint, reponi, & esse debere.

Pœna tractatum de electione futuri Pontificis, eo vivente, & inconsulto.

§. 2. Necnon quoscumque in præmissis tam nostro quàm successorum nostrorum prædictorum tempore, publicè, vel occultè, aut aliàs quomodolibet delinquentes, cujuscumque status, gradus, ordinis, conditionis, & præminentie existant, etiam si Episcopali, Archiepiscopali, Patriarchali, aut alia majori Ecclesiastica dignitate, seu Cardinalatus honore, vel mundana, etiam Ducali, Regali, Reginali, aut Imperiali auctoritate, seu excellentia præfulgeant, & eorum quemlibet, sententias, censuras, & pœnas prædictas incurrere volumus, & decernimus. Et nihilominus considerantes dignum esse, ut quos Dei timor à malo non revocat, Ecclesiasticæ saltem coërceat severitas disciplinæ, de similibus consilio, & assensu, ac auctoritate, & plenitudine potestatis volumus, & declarando statuimus, ordinamus, & decernimus, quod sententiis, censuris, & pœnis prædictis in suis robore, & efficacia remanentibus, ac effectum suum sortientibus, omnes,

omnes, & singuli, tam clerici quam utriusque sexus laici, qui per se vel alios nobis viventibus, & inconsultis, verbis, vel scriptis, aut nunciis cum aliquo de futuro Pontifice eligendo haecenus tractarunt, vel tentarunt, seu in posterum, Romano Pontifice vivente, & inconsulto, tractabunt, vel tentabunt, etiam, ut praefertur, qualificati, & dignitate, honore, & auctoritate, & excellentia praedictis praediti existant, sint ipso jure, & facto absque alia desuper ferenda sententia excommunicati excommunicatione majori, & maledictione aeterna damnati, & ab excommunicatione, & maledictione hujusmodi per alium quam per nos, & Romanum Pontificem pro tempore existentem, praeterquam in mortis articulo absolvi non possint, incurrerintque, & incurrant respectivè crimen simoniae hærescos, & laesæ majestatis in primo capite, ac privationem omnis, etiam Episcopalis, Archiepiscopalis, & Patriarchalis, ac cujusvis alterius majoris, vel minoris dignitatis, ac Cardinalatus honoris, necnon Ducalis, Regalis, Reginalis, & Imperialis auctoritatis, & excellentiæ, ac omnium, & singularum Ecclesiarum Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & Patriarchalium, monasteriorum quoque, ac prioratuum, aliorumque beneficiorum, & officiorum ecclesiasticorum, cum cura, & sine cura, secularium ac quorumvis Ordinum regularium per eorum quemlibet obtentorum, necnon quorumvis fructuum, reddituum, & proventuum Ecclesiasticorum, ac pensionum annuarum super similibus fructibus, redditibus, & proventibus reservatorum, & assignatorum, ac Regnorum, dominiorum, feudorum, & bonorum spiritualium, & temporalium, vel ministrorum, etiam patrimonialium, & allodialium, necnon jurium patronatus, & jurisdictionum quarumcumque, careantque voce activa, & passiva, ac effecti sint, & efficiantur respectivè perpetuò inhabiles, & incapaces omnium dignitatum, honorum, bonorum, jurium, & legitimorum actuum, perpetuaque infamia ubique gentium sint notati, & notentur respectivè, nec infamia hujusmodi ab eis aboleri, neque ipsi ullo unquam tempore ad vocem, dignitates, honores, bona, jura, & actus hujusmodi, nisi ex speciali verbo, & mandato nostro, seu Romani Pontificis pro tempore existentis, nostra, seu illius manu propria subscripto, ac specifica, & individua reatus, & culpæ suæ qualitate expressa restitui possint.

Forumque completum.

§. 3. Quodque similes sententias, censuras, & pœnas respectivè incurrerint, & incurrant ipso jure, & facto, ac sine alicujus sententiæ prolatione, omnes, & singuli, etiam ut praemittitur, qualificati, & dignitatibus hujusmodi praediti, cujusvis sexus, & ordinis existant, qui per se vel alium seu alios à die nostræ ad summi Apostolatus apicem assumptionis, usque in hanc in diem, in praemissis, aut eorum aliquo quodvis auxilium, consilium, vel favorem, seu operam, verbis vel scriptis, aut re vel facto, seu promissione, pollicitatione, suasionem, vel his omnibus insimul, aut quovis alio modo, directè, vel indirectè, principaliter, vel incidenter praestiterunt, seu in futurum quovis etiam successorum nostrorum Romanorum Pontificum tempore praestabunt, aut in praemissis mediatores, proxenetae, nuntii, mandatarii, procuratores, seu trapezitæ fuerunt, vel in posterum, ut praefertur, erunt seu alias se in praemissis quovis modo intrinseverunt, vel immiscuerunt, seu in posterum etiam tempore successorum hujusmodi habebunt, nisi ea nobis, aut successoribus nostris, quorum tempore id contingeret, vel alteri, cui id per nos, vel successores praedictos commissum fuerit, per se vel alium seu alios, cum primùm eorummodè potuerint revelaverint, etiam si in praemissis aliquod aliud auxilium, consilium, vel favorem, aut operam non praestiterint.

Revelantibus veniam & premium proferunt.

§. 4. Nos enim iis qui praemissa revelaverint, etiam si complices fuerint, non solum veniam, sed etiam gratiam, & præmia pollicemur, prout etiam successores nostros praefatos facturos esse confidimus, ad hoc, ut eorum iudicio participes tanti criminis valeant coërceri.

Complices veniam & premium proferunt.

§. 5. Et si quis ullo unquam etiam dictorum successorum nostrorum tempore praesentes literas, & in eis contenta quæcumque injuriosa, illicita, vel iniqua existere, aut in toto vel in parte non valere, seu aliquo tempore non valitura esse, vel à nobis sic fieri non potuisse, aut non

debuisset, ausu temerario asserere praesumpserit, cujuscumque dignitatis existat, etiam si Cardinalatus honore, aut Regia, vel Imperiali praerogativa, & excellentia praefulgeat, ipso jure & facto anathematis mucrone percussus sit, & contra eum, tanquam verè schismaticum, & hæreticum inquiri, & tanquam talis puniri, cujusque memoria damnari possit.

Contrariis rogat.

§. 6. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon cujusvis conclavis capitalis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indulgiis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, quibusvis personis sub praesentibus comprehensis, per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros, ac nos, & Sedem Apostolicam, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac simili potestatis plenitudine, aut consistorialiter, seu aliâ quomodolibet concessis, & etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis, (quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omissis, & forma in illis tradita observata inserti forent, praesentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & sufficienter derogatum esse decernimus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Publicationi committit.

§. 7. Ut autem praesentes literæ ad omnium quorum interest notitiam deducantur, nec aliquis eorum ignorantiam praetendere valeat, volumus eas in Basilicâ Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ, ac acie Campi Floræ, per aliquos ex Curforibus nostris publicari, earumque copiam inibi affixam dimitti, necnon publicationem, & dimissionem copiarum affixarum hujusmodi sufficere, & omnes quos eadem literæ tangunt arctare perinde, ac si eis personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent.

Sancitionem pontificalem adhibet.

§. 8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, innovationis, declarationis, statuti, ordinationis, derogationis, decretorum, & voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

D. P. An. die 16. Dec.

Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarn. Dom. 1558. 17. Kal. Januarii, Pontificatus nostri anno 4.

Confirmatio, & ampliatio constitutionum Apostolicarum, circa solutiones annatarum, & quinquenniorum, pro beneficiis Ecclesiasticis R. Cam. Apost. debitorum.

XVII.

Alias vide declarationes, & extensiones inf. in Pii V. const. 38. Apostolica, & Sixti V. const. 33. Camera, ubi rogabo de materia.

PAVLVS EPISCOPVS, Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. 1558.

Decens esse censemus, & æquum, ut qui alios in sua justitia confovemus, Camera nostræ Apostolicæ jura non negligamus, quinimò ea usurpare satagentibus opportunis remediis, etiam medio declarationis nostræ occurramus, nec patiamur illa cavillationibus, aut calumniis litibus ea debentium, in discrimen aut dubium aliquod deduci.

Exordium.

§. 1. Nuper sanè accepimus, quod licet communium servitorum, & annatarum exactio in recognitionem universalis domini introducta, sit antiquissima, ita ut etiam peritissimi, & probatissimi juris interpretes, qui tempore Concilii Viennensis, jam ducentis quadraginta,

Annatum exactio in recognitionem universali dominii introducta, sit antiquissima, ita ut etiam peritissimi, & probatissimi juris interpretes, qui tempore Concilii Viennensis, jam ducentis quadraginta, &

Compluribus... approbationem...

De ultra, quibusdam... de illis scriptis, expressam de... Concilio Constantien...

Eugenius IV. & Callistus III. idem fecerunt.

§. 2. Ac fel. rec. Eugenius IV. & Callistus III. Rom. Pontifices predecessores nostri, super solutione medio...

Paul. II. super de beneficiis...

§. 3. Et pie memorie Paulus Papa II. etiam predecessor noster, ut tam ipse quam dicti Eugenius, & Callistus predecessores, ac recolenda mem. Martinus V. & Nicolaus etiam V. ac Pius etiam II. Romani Pontifices...

Jul. III. confirmavit...

§. 4. Et sancte mem. Julius Papa similiter II. predecessor noster, accepto quod ex predictis; & aliis, quae postea per similis memorie Sixtum IV. Innocentium VIII. & Alexandrum VI. Romanos Pontifices, &c. ut sup.

Jul. III. confirmavit... Paul. II. confirmavit...

§. 5. Et sancte memorie Julius Papa III. predecessor noster accepto quod ordinationes, statuta, decreta, & declaratio Pauli, & Julii II. predecessorum hujusmodi plene non observabantur, & a tempore ipsius Alexandri...

Hic Pontificis approbavit...

§. 6. Et postremo nos praemissa omnia per papyri cedula manu nostra motu proprio signatam approbaverimus, & innovaverimus, prout in singulis literis predecessorum, & cedula hujusmodi plenius continetur.

Nihilominus quoniam...

§. 7. Nihilominus tam sancti Gregorii in Alga, sub praetextu quod dictus Eugenius predecessor, Rectores, & Canonicos ipsius Congregationis S. Georgii, & sententias, censuras, & poenias, quibus ob non solutionem...

gationem Gallie, & illius monasteria, & personas, licet cum sibi vendicare non potuisse, omnesque de singulis de monasteriis, & locis Congregationis Cassinensis, hujusmodi, tanquam per dissolutionem unionum predictarum, aut privationem de illis, vel aliis ob non solutionem annatarum communium, & aliorum praedictarum, vel ob non factam obligationem hujusmodi vacantiis factas provisiones, commendas, uniones, & alias dispositiones, & inde secuta quaecumque nulla, irrita, & inane fuisse, & esse, monasteriaque & loca Congregationis Cassinensis, hujusmodi ob non solutionem annatarum communium, & justum, ac non factam obligationem hujusmodi nullatenus vacasse, nec in futurum vacare, attestatus, & interpretatus fuerit, ac decreverit, & declaraverit: necnon procuratori Fisci, & agentibus pro Camera, ac Cardinalibus, & officialibus praefatis silentium desuper imposuerit. Et pariter memorie Clementis VII. pariter predecessor noster literas Leonis predecessoris hujusmodi cum omnibus; & singulis in eis contentis clausulis, per suas literas approbaverit, & innovaverit, ac perpetua roboris firmitate substat, & inviolabiliter observari debere. Necnon Congregationem Cassinensem, praefatam, & illius Praelatos, & personas contra tenorem literarum Leonis predecessoris hujusmodi nullatenus, injuste, & indebitum molestatos, & perturbatos fuisse, & sic iudicari debere, & si secus contigerit attentari, irritum, & inane decreverit. Quam diversa alii regularium, & forsam secularium personarum congregationes, & forsam aliae personae, forsam ex eo quod a nonnullis nimium scrupulosi, & plusquam oportet sapere contententibus haesitent, an uniones abte ipsum Martinum predecessorem per alios Romanos Pontifices predecessores suos factae, sub literis Pauli predecessoris hujusmodi comprehendantur, & forsam divetiis aliis praetextibus communia minuta servitia, annatas, & alia iura Camerae, & Collegio, ac officialibus praedictis ratione unionum eis de monasteriis, prioratibus, & aliis beneficiis ecclesiasticis haecenus factarum debita persolvere recusent, censuras, & poenas in singulis literis praedictis contentas damnabiliter incurrendo in animarum suarum periculum, & Camerae, ac Collegii, & officialium praedictorum detrimentum.

§. 8. Nos considerantes praefatum Eugenium predecessorem per ejus literas successoribus suis Romanis Pontificibus, cum par in parem non habeat imperium, & per consequens Collegio Cardinalium, & Officialium Romanae Curiae causam ab ipsis Romanis Pontificibus habentibus praedictare non potuisse, & propterea jus nostrum, & collegii, ac Officialium praedictorum illesum remansisse, & remanere, ac literas Leonis, & Clementis predecessorum hujusmodi, cum contra ordinationes, statuta, decreta, & declarationem Pauli, & Julii II. predecessorum hujusmodi, ac causa non cognita, & non vocatis, nec auditis quorum intererat, emanaverint, & per eas jus tertii contra tenorem constitutionum per eos editarum manifeste tollatur, effectum sortiri non debere; omnium, & singularum literarum praedictarum veriores tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur, praesentibus pro expressis habentes, ac singulas literas Eugenii, & Leonis, ac Clementis predecessorum hujusmodi, ad viam, & terminos juris reducendum, & reductas esse decernentes: Motu proprio, non ad alicujus nobis super hoc oblate petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac de mera deliberatione nostra, omnes, & singulas uniones, annexiones, incorporationes, applicationes, submissiones de quibusvis Monasteriis, Prioratibus, praeposituris, praepositibus, dignitatibus, personatibus, administrationibus, officiis, & beneficiis ecclesiasticis, cum cura, & sine cura, secularibus, & quorumvis Ordinum, seu Militiarum regularibus quibuscumque Collegiatis Ecclesiis, seu earum mentis capitularibus, seu Collegiis, Universitatibus, & utriusque sexus Congregationibus, tam secularibus, quam regularibus, etiam Sancti Georgii in Alga, & Cassinensis, praedictis, ac Montis Oliveti, & Camaldulensium, necnon domibus, fabricis, Hospitalibus, & aliis piis locis, quae ex eorum perpetuitate non vacant, per quoscumque Romanos Pontifices predecessores nostros, quocumque

Declaratio... Pontificis... Congregationis... quorum favor... rem beneficiis... unionis fuerit... tamen ad... solutionem... annatarum... & ad f. obli... gandum ut... illis solvatis... Et idem vo... luit Pius VIII... rub. etc.

tos, & lucrum ex eius prostitutione captant, quotquot fuerint, ultimis officio efficiantur.

§. 2. Illi qui corrupto comite supra puero suaserint, ut eam virginem super violatione eius pudicitie, vel illam, seu et hos quicquam donauerint, vel pecuniam, ut id eam dederint, aut donum, ut hoc eis committerent, seu quicquid aliud ad effectum prostitutionis fecerint, huiusmodi capitali poena puniantur, eo autem imperio, in aliquam infamiam deponantur, & ibi perpetuo relegantur, qui in praemissa comites corrupti fuerint, eisdem poenis subiaceant.

§. 3. In ceteris vero casibus lenonum, & lenae huiusmodi qui de cetero lenonici artem exercuerint, fustibus per Urbem publice caesi, ab hac Vrbe perpetuo exulare cogantur.

§. 4. Et qui domos suas eisdem lenonibus, vel lenis de cetero scienter locauerint, vel si ignoranter id fecerint, nisi postquam hoc eis notificatum fuerit, illos expulerint, domum sic locatam eo ipso amittant, & ea realiter, & cum effectu priuentur, & spolientur, & insuper poenam mille scutorum auri ab eis auferendum, & in pios usus conuertendorum ipso facto incurrant.

§. 5. Voluit quoque eadem Sanctitas sua, & praefato Gubernatori simili viua vocis oraculo mandauit, ut statutum, & decretum, ac sanctionem suam huiusmodi, quae perinde ac si sub nomine Sanctitatis suae in scriptis redacta, & per eandem Sanctitatem suam Motu proprio subscripta, & signata forent, & literae Apostolicae desuper sub plumbo confectae essent, plenariam fidem facere, & eis indubiam fidem adhiberi debere decreuit, per publicum bannimentum, & proclama omnibus quorum interest denuntiari, & intimari facere.

§. 6. Decernens denuntiationem, & intimationem huiusmodi eos omnes ligare, & arctare, perinde ac si praemissa omnia eis ex parte Sanctitatis suae, aut per literas Apostolicas personaliter intimata, & notificata, ac de verbo ad verbum recitata fuissent, in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

XIX. Innovatio quatuordecimque censurarum, & poenarum contra haereticos, & schismaticos quomodolibet promulgatarum. Et aliarum poenarum impositio, in cuiuscumque gradus & dignitatis Praelatos, & Principes, haereticos, vel schismaticos prauitatis reos.

Confirmatur hac const. a Pio V. infra in eius bulla 22. Inter multiplicis

De poenis autem per alios Pont. in eiusmodi haereticos latis, habes supra in Nicolai III. const. 2. Nouerit. Innoc. IV. const. 8. & 9. & const. 18. & seqq. Alex. IV. const. 9. 113. & const. 14. Et habes etiam alias aliorum Pont. const. in praecitatis locis indicatas.

PAVLVS EPISCOPVS Seruus Seruorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

Um ex apostolatus officio nobis, meritis licet imparibus diuinitus credito, cura Domini gregis nobis imminet generalis, & exinde teneamur pro fidei illius custodia, & salubri directione, more vigilis Pastoris, assidue vigilare, & attentius prouidere, ut qui haeritate, peccatis exigentibus, propriae prudentiae innitentes licentius, & perniciosius solito contra orthodoxae fidei disciplinam insurgunt, & superstitionis, ac fictitiis adinventionibus sacrarum Scripturarum intelligentiam pervertentes, Catholicae Ecclesiae vnitatem & inconfutilem Domini tunicam scindere moliantur, ab ouili Christi repellantur, nec magisterium erroris continent, qui discipuli veritatis esse contemnant.

§. 1. Nos considerantes rem huiusmodi adeo grauem, & periculosam esse, ut Romanus Pontifex, qui Dei, & Domini Nostri IESU CHRISTI vices gerit in terris, & super gentes, & regna plenitudinem obtinet potestatis, omnesque iudicat, a nemine in hoc saeculo iudicandus, possit, si deprehendatur a fide devius, redargui, & quod ubi majus intenditur periculum, ibi est plerumque, &

diligentius consulendum, ne pseudoprophetae, aut alii etiam saecularem jurisdictionem habentes, simplicium animas miserabiliter illaqueent, innumerabileque populos eorum in spiritualibus aut temporalibus curis, & regimini commissos, secum in perditionem, & damnationis interitum trahant, nec aliquando contingat non abominabilem desolationis, quae dicta est a Daniele Propheta, in loco sancto videre, cupientes quantum cum Deo possumus pro nostro munere Pastoralis vulpes vineam Domini demoliti, satagentes capere, & lupos ab ouilibus arce, ne canes muti videamur nequeutes latrare, & perdamur cum malis agricolis, ac mercenario comparemur.

§. 2. Habita super his cum venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus deliberatione matura, de eorum consilio, & unanimi assensu omnes, & singulas excommunicationis, suspensionis, & interdicti, ac privationis, & quavis alias sententias, censuras, & poenas a quibusvis Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris, aut pro talibus habitis, etiam per eorum literas extravagantes, seu sacris Conciliis ab Ecclesia Dei receptis, vel sanctorum Patrum decretis, & statutis, aut sacris canonibus, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis contra haereticos, aut schismaticos quomodolibet latis, & promulgatas, Apostolica auctoritate approbamus, & innouamus, ac perpetuo obseruari, & in viridi obseruantia, si forsan in ea non sint, reponi, & esse debere, nec non quoscumque qui haecenus a fide Catholica deuiasse, aut in aliquam haeresim incidisse, seu schisma incurrisse, aut excitate, seu commisisse deprehensi, aut confessi, vel conuicti fuerint, seu (quod Deus pro sua clementia, & in omnes bonitate auertere dignetur) in posterum deuiabunt, seu in haeresim incident, aut schisma incurrent, vel excitabunt, seu committent, & deuiasse, seu incidisse, aut incurrisse, vel excitate, seu commisisse deprehendantur, aut confitebuntur, seu conuincantur, cuiuscumque status, gradus, ordinis, conditionis, & praeminentiae existant, etiam si Episcopali, Archiepiscopali, Patriarchali, Primatiali, aut alia maiori dignitate Ecclesiastica, seu Cardinalatus honore, & Apostolicae Sedis vbivis locorum, tam perpetuae quam temporales Legationis munere, vel mundana etiam Comitatu, Baronali, Marchionali, Ducali, Regia, & Imperiali auctoritate, seu excellentia praefulgeant, & eorum quemlibet sententias, censuras, poenas praedictas incurere volumus atque decernimus.

§. 3. Et nihilominus considerantes dignum esse, ut qui virtutis amore a malis non abstinere, metu poenarum ab illis deterreantur, & quod Episcopi, Archiepiscopi, Patriarchae, Primates, Cardinales, Legati, Comites, Barones, Marchiones, Duces, Reges, & Imperatores, qui alios docere, & illis bono exemplo, ut in fide Catholica contineantur, esse debent, praevicando grauius ceteris peccant, cum non solum se ipsos perdant, verum etiam alios innumerabiles populos eorum curae, & regimini creditos, seu alias eis subditos, secum in perditionem, & pntem interitus trahant, de similibus consilio, & assensu, hac nostra in perpetuum valitura constitutione, in odium tanti criminis, quo nullum in Ecclesia Dei majus, aut perniciosius esse potest, de Apostolicae potestatis plenitudine sancimus, statuimus, decernimus, & definimus, quod sententias, censuras, & poenas praedictas in suo robore, & efficacia remanentibus, ac effectum suum sortientibus, omnes, & singuli Episcopi, Archiepiscopi, Patriarchae, Primates, Cardinales, Legati, Comites, Barones, Marchiones, Duces, Reges, & Imperatores, qui haecenus, ut praefertur, deuiasse, aut in haeresim incidisse, seu schisma incurrisse, excitate, vel commisisse deprehensi, aut confessi, vel conuicti fuerint, & in posterum deuiabunt, aut in haeresim incident, seu schisma incurrent, vel excitabunt, aut committent, & deuiasse, seu in haeresim incidisse, vel schisma incurrisse, aut excitate, seu commisisse deprehendantur, aut confitebuntur, seu conuincantur, cum in hoc inexcusabiliores ceteris reddantur, ultra sententias, censuras, & poenas praedictas, sint etiam eo ipso, absque alio iuris aut facti ministerio, suis Ordinibus, & Cathedralibus etiam Metropolitanis, Patriarchalibus, & Primatialibus Ecclesiis,

Complures huiusmodi supri.

Lenonum in aliis casibus.

Domus eis locantur.

Decretum huiusmodi.

Denuntiatione per proclama liget, quae si praemissa e intima a foret.

Idem A. D. 1559.

Idem huiusmodi.

Confirmatio Pontificis omnes poenas in haereticos, & schismaticos latis. Tu cas vide in const. ch. in rub.

Pradatis, & Principibus a fide devian- sibus aliae poenas imponit.

eleiis, ac Cardinalatus honore, & cuiusvis Legationis munere, necnon voce activa, & passiva, omnique auctoritate, ac Monasteriis, beneficiis, & officiis Ecclesiasticis, cum cura, & sine cura, secularibus, & quorumvis Ordinum regularibus, quæ ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis in titulum, commendam, & administrationem, aut alias quomodolibet obtinuerint, & in quibus, vel ad quæ jus aliquod habuerint, necnon quibusvis fructibus, redditibus, & prouentibus annuis super similibus fructibus, redditibus, & prouentibus eis reservatis, & assignatis, Comitatus quoque, Baronis, Marchionatus, Ducatus, Regnis, & Imperio penitus, & in totum, perpetuo privati, & ad illa de cætero inhabiles, & incapaces, habeanturque pro relapsis, subuersis in omnibus & per omnia, perinde ac si prius hæresim huiusmodi in iudicio publicè abiurassent, nec vlllo vnquam tempore ad eorum pristinum statum, aut Cathedralis, Metropolitanas, Patriarchales, & Primatiales Ecclesias, seu Cardinalatus, vel alium honorem, aut quamvis aliam maiorem, vel minorem dignitatem, seu vocem actiuam, vel passiuam, aut auctoritatem, seu monasteria, & beneficia, vel Comitatus, Baronias, Marchionatus, Ducatus, Regna, & Imperium restitui, reponi, reintegrari, aut rehabilitari possint, quinimò secularis relinquatur arbitrio potestatis animaduersione debita puniendi, nisi apparentibus in eis veræ pœnitentiæ indicis, & condignæ pœnitentiæ fructibus, ipsius Sedis benignitate, & elementia in aliquo Monasterio, aut alio Regulari loco ad peragendum perpetuam in pane doloris, & aqua mœstitiæ pœnitentiæ retrudendi fuerint. Quodque pro talibus ab omnibus cuiuscumque status, gradus, ordinis, conditionis, & præminentie existentibus, ac quacumque etiam Episcopali, Archiepiscopali, Patriarchali, & Primatiali, aut alia maiori Ecclesiastica dignitate, & etiam Cardinalatus honore, seu mundana, etiam Comit. Baron. March. Ducali, Regia, & Imperiali auctoritate, excellentia pollentibus haberi, tractari, & reputari, & vt tales cuitari, omnique humanitatis solatio destitui debeant.

*Jurisdictionis
aut nominandi
aut beneficiis
aut beneficiis
propter hære-
sim vacantis
teneantur in-
fra legitimum
tempora præ-
sentis aucto-
ritatis.*

§. 4. Et qui jus patronatus, aut nominandi personas idoneas ad Cathedralis, etiam Metropolitanas, & Patriarchales, Primatiales Ecclesias, seu Monasteria, vel alia beneficia Ecclesiastica, per privationem huiusmodi vacantia habere prætulerint, ne illa diutius vacationis exponantur incommodis, sed de seruitute hæreticorum erepta personis concedantur idoneis, quæ illarum populos in semitas iustitiæ fideliter dirigunt, teneantur ad Ecclesias, Monasteria, & beneficia huiusmodi alias personas idoneas infra tempus à jure, vel ex eorum concordatis seu compactatis cum dicta Sede initis statutum, nobis seu pro tempore existenti Romano Pontifici presentare, alioquin tempore huiusmodi elapso plena, & libera Ecclesiarum, Monasteriorum, & beneficiorum prædictorum dispositio ad nos, & Romanum Pontificem prædictum eo ipso pleno jure deuolvatur.

*Autorsque
hæreticorum
penam hic de-
scriptam incur-
runt.*

§. 5. Et insuper qui ipsos sic deprehensos, aut confessos vel convictos scienter quomodolibet receptare, vel defendere, aut eis fauere, vel credere, seu eorum dogmata dogmatizare præsumperint, sententiam excommunicationis eo ipso incurrant, efficianturque infames, nec voce, persona, scriptis, vel nuntio, aut procuratore aliquo ad publica, seu privata officia, aut consilia, seu synodum, vel Concilium generale, vel provinciale, nec conclaue Cardinalium, aut aliquam fidelium Congregationem, seu electionem alicuius, aut testimonium perhibendum admittantur, nec admitti possint. Sint etiam intestabiles, nec ad hæreditatis successionem accedant, nullus præterea cogatur eis super aliquo negotio respondere. Quod si forsân iudices extiterint, eorum sententiæ nullam obtineant firmitatem, nec aliqua causa ad eorum audiendam deducantur: & si fuerint Aduocati, eorum patrocinium nullatenus recipiant, si verò Tabelliones extiterint, instrumenta confecta per eos nullius sint penitus roboris, vel momenti. Et insuper electi omnibus, & singulis Ecclesiis, etiam Cathedralibus, Metropolitanis, Patriarchalibus, & Primatialibus, ac dignitatibus, Monasteriis, beneficiis, & officiis Ecclesiasticis, etiam, vt præfertur, qualificatis per eos quomodolibet obtentis,

de tam ipsi quam laici, etiam vt præfertur qualificati, & dignitatibus prædictis prædicti quibusdamque Regnis, Ducatibus, Dominis, Feudis, & bonis temporalibus per eos possessis privati existant eo ipso, Regnaque, Ducatus, Domina, Feuda, & bona huiusmodi publicentur, & publica sint, efficianturque iura, & proprietatis eorum, qui illa primo occupauerint, si in sinceritate fidei, & vnitatis S. R. E. ac sub nostra, & successorum nostrorum Rom. Pontificum canonicè intrantium obedientia fuerint.

§. 6. Adjicientes quod si vlllo vnquam tempore apparuerit aliquem Episcopum, etiam pro Archiepiscopo, seu Patriarcha, vel Primatem se gerentem, aut prædictæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem, etiam vt præfertur, Legatum, seu etiam Romanum Pontificem ante eius promotionem, vel in Cardinalem, seu Romanum Pontificem assumptionem à fide Catholica deuialle, aut in aliquam hæresim incidisse, seu schisma incurrisse, vel excitasse, aut commississe, promotio, seu assumptio de eo etiam in concordia, & de vnanimi omnium Cardinalium assensu facta, nulla, irrita, & inanis existat, nec per susceptionem muneris consecrationis, aut subsecutum regiminis, & administrationis possessionem, seu quasi, vel ipsius Romani Pontificis inthronizationem, aut adorationem, seu ei præstitam ab omnibus obedientiam, & cuiusvis temporis in præmissis cursum, conualuisse dici, aut conualescere possit, nec pro legitima in aliqua sui parte habeatur, nullamque talibus in Episcopos, seu Archiepiscopos, vel Patriarchas aut Primates promotis, seu in Cardinales, vel Romanum Pontificem assumptis, in spiritualibus, vel temporalibus administrandi facultatem tribuisse, aut tribuere censeatur, sed omnia, & singula per eos quomodolibet dicta, facta, gesta, & administrata, ac inde secuta quæcumque viribus careant, & nullam prorsus firmitatem, nec jus alicui tribuant, sintque ipsi sic promoti, & assumpti, eo ipso absque aliqua desuper facienda declaratione, omni dignitate, loco, honore, titulo, auctoritate, officio, & potestate privati, liceatque omnibus, & singulis sic promotis, & assumptis, si à fide antea non deuialsent, nec hæretici fuissent, neque schisma incurrisissent, aut excitassent, vel commississent.

*Prædicti
Pontifici
ante eorum
promotionem
apparentibus
fide Catho-
lica deuialle
aut in aliquam
hæresim incidisse,
seu schisma
incurrisse, vel
excitasse, aut
commississe,
promotio, seu
assumptio de eo
etiam in concordia,
& de vnanimi
omnium Cardinalium
assensu facta,
nulla, irrita,
& inanis existat,
nec per susceptionem
muneris consecrationis,
aut subsecutum
regiminis, &
administrationis
possessionem, seu
quasi, vel ipsius
Romani Pontificis
inthronizationem,
aut adorationem,
seu ei præstitam
ab omnibus
obedientiam, &
cuiusvis temporis
in præmissis
cursum, conualuisse
dici, aut conualescere
possit, nec pro
legitima in aliqua
sui parte habeatur,
nullamque talibus
in Episcopos, seu
Archiepiscopos, vel
Patriarchas aut
Primates promotis,
seu in Cardinales,
vel Romanum
Pontificem assumptis,
in spiritualibus,
vel temporalibus
administrandi
facultatem tribuisse,
aut tribuere
censeatur, sed
omnia, & singula
per eos quomodolibet
dicta, facta, gesta,
& administrata,
ac inde secuta
quæcumque viribus
careant, & nullam
prorsus firmitatem,
nec jus alicui
tribuant, sintque
ipsi sic promoti,
& assumpti, eo
ipso absque aliqua
desuper facienda
declaratione, omni
dignitate, loco,
honore, titulo,
auctoritate, officio,
& potestate privati,
liceatque omnibus,
& singulis sic
promotis, & assumptis,
si à fide antea
non deuialsent,
nec hæretici
fuissent, neque
schisma incurris-
sissent, aut
excitassent, vel
commississent.*

§. 7. Subditis personis tam clericis secularibus, & regularibus, quam etiam laicis, necnon Cardinalibus, etiam qui electioni ipsius Pontificis antea à fide deuui, aut hæretici, seu schismatici interfuerint, seu alias consenserint, & ei obedientiam præstiterint, cumque adorerint, ac Castellanis, Præfectis, Capitaneis, & Officialibus etiam almæ Urbis nostræ, & totius Status Ecclesiastici, etiam eisdem sic promotis vel assumptis homagio, seu juramento, vel cautione obligatis, & obnoxiiis, ab ipsorum sic promotorum, vel assumptorum obedientia, & deuotione impune quandocumque cedere, eosque vt magos, ethnicos publicandos, & hæresichas evitare, eisdem subditis personis fidelitati, & obedientiæ futurorum Episcoporum, Archiepiscoporum, Patriarcharum, Primatum, Cardinalium, & Rom. Pontificis canonicè intrantis nihilominus adstrictis remanentibus, & ad maiorem ipsorum sic promotorum, & assumptorum, si eorum regimen, & administrationem continuare voluerint, confusionem, contra eosdè sic promotos, & assumptos, auxilium brachii secularis implorare, nec propterea tales ab ipsorum sic promotorum, & assumptorum fidelitate, & obedientia, præmissorum occasione recedat, tanquam tunica scissores aliquarum censurarum, seu poenarum vltioni subiacent.

*Subditis
personis tam
clericis secularibus,
& regularibus,
quam etiam laicis,
necnon Cardinalibus,
etiam qui electioni
ipsius Pontificis
antea à fide deuui,
aut hæretici, seu
schismatici
interfuerint, seu
alias consenserint,
& ei obedientiam
præstiterint, cumque
adorerint, ac
Castellanis,
Præfectis,
Capitaneis, &
Officialibus etiam
almæ Urbis nostræ,
& totius Status
Ecclesiastici, etiam
eisdem sic promotis
vel assumptis
homagio, seu
juramento, vel
cautione obligatis,
& obnoxiiis, ab
ipsorum sic
promotorum, vel
assumptorum
obedientia, &
deuotione impune
quandocumque
cedere, eosque vt
magos, ethnicos
publicandos, &
hæresichas
evitare, eisdem
subditis personis
fidelitati, &
obedientiæ
futurorum
Episcoporum,
Archiepiscoporum,
Patriarcharum,
Primatum,
Cardinalium, &
Rom. Pontificis
canonicè intrantis
nihilominus
adstrictis
remanentibus,
& ad maiorem
ipsorum sic
promotorum, &
assumptorum,
si eorum regimen,
& administrationem
continuarè
voluerint, confusionem,
contra eosdè
sic promotos, &
assumptos, auxilium
brachii secularis
implorare, nec
propterea tales
ab ipsorum sic
promotorum, &
assumptorum
fidelitate, &
obedientia,
præmissorum
occasione recedat,
tanquam tunica
scissores
aliquarum
censurarum, seu
poenarum vltioni
subiacent.*

§. 8. Non obstan. constit. & ordinationibus Apostolicis, necnon privilegiis, indultis, & literis Apostolicis eisdem Episcopis, Archiepiscopis, Patriarch. Primatibus, & Cardinalibus, ac quibusvis aliis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, seu etiam consistorialiter, aut aliis quomodolibet concessis, & etiam iteratis vicibus approbatis, & inuovatis, ac etiam in corpore juris clausis, necnon quibusvis capitulis conclauis, etiam juramento, aut confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, & per nos ipsos juratis. Quibus omnibus eorum tenores presentibus pro expressis; ac de verbo ad verbum insertis habentes illis aliis in sup robore permāscis, hac vice dūtaxat specialiter

*Contra
decretis*

PAULUS QUARTUS.

cliter, & apponit derogans, ceterisque contrariis quibuscumque: §. 9. Ut autem presentes literae ad omnium quorum interest notitiam deducantur, volumus eas, seu earum transcriptum (cui manu notarii publici subscripto, & sigillo alicuius personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munito, plenam fidem adhiberi debere decernimus) in Basilica Principis Apostolorum de Vrbe, & Cancellaria Apostolica valis, atque in facie Campi Florae per aliquos ex cursoribus nostris publicari, & affigi, earumque copiam inibi affixam dimitti, publicationemque, affixionem, & copiae affixae dimissionem huiusmodi sufficere, & pro solemnibus, & legitima haberi, nec aliam publicationem requiri, aut expectari debere.

§. 10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae approbationis, innovationis, sanctionis, statuti, derogationis, voluntatum, decretorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursurum.

Dat. Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae 1559. 15. Kal. Martii, Pontificatus nostri anno 4.

† Ego Paulus Catholicae Ecclesiae Episcopus.

- † Ego Ioan. Bellayus Episcopus Ostien.
† Ego R. Card. de Carpo Episcopus Portmen.
† Ego F. Card. Pisanus Episcopus Tusculan.
† Ego Fed. Card. Caeus Episcopus Praen.
† Ego P. Card. Episcopus Albanen.
† Ego R. Card. S. Angeli Major Praen.
† Ego T. Card. Crispus.
† Ego Fulvius Card. Perusinus.
† Ego Ioan. Mich. Card. Saracenus.
† Ego Ioan. Card. S. Vitalis.
† Ego Ia. Card. Puteus.
† Ego Hier. Card. Imolen.
† Ego B. Card. Tranen.
† Ego Diomedes Card. Arianen.
† Ego Scipio Card. Pisarum.
† Ioan. Card. Reumanus.
† Ioan. Antonius Card. S. Pancratii.
† Ego Tha. Card. Galdus.
† Ego Virg. Card. de Spoleto.
† Ego F. M. Card. Alexan.
† Ego Clem. Monilienus Card. Arac.
† Ego G. Afc. Diac. Card. Cam.
† Ego N. Card. de Sermoneta.
† Ego Ia. Card. Sabellus.
† Ego Hier. Card. S. Georgii.
† Ego Innoc. Card. de Monte.
† Ego Aloy. Card. Cornelius.
† Ego C. Card. C. Cras.
† Ego Alfon. Card. Neapolit.
† Ego Vitellotius Card. Vitellius.
† Ego Ioan. Baptista Card. Consiliarius.

Locus Signi. Dominus mihi adiutor.

XX. Revocatio quarumcumque exemptionum necessarum a solutione subsidii triennalis in Statu Ecclesiastico impositi.

Hoc subsidium imposuit Paul. III. sup. in eius const. 39. Decens. Et exemptiones revocarunt quamplures Pont. & postremo Paul. V. in const. 9. In maximis, ubi dicam.

PAVLVS PAPA IV. Ad futuram rei memoriam.

CVpientes indemnitati Camerae Apostolicae, quae vti omnibus notum est, multo xre alieno gravata existit, Bullar. Mag. Tom. 1.

stet, quantum cum Deo possumus consulere, quae in pju gravamen emanasse comperimus, de medio tollere curamus, ut exinde suum, prout decens est & honestum, consequi possit.

§. 1. Nosper sane nobis innotuit, quod licet alias fel. rec. Paul. III. praedecessor noster, de fratrum suorum, de quo numero tunc eramus, consilio, cunctis impositionibus extradymanis sublati, vnum unicuique subsidium trecentorum millium scutorum per totam ditionem Ecclesiasticam pro triennio solvendum, & exigendam impositionem huiusmodi de triennio in triennium successively prorogata, & semper exacta fuit, nihilominus exactio huiusmodi constantibus diversis exemptionibus, libertatibus, & immunitatibus a solutione ipsius subsidii diversis Communitatibus, & universitatibus, ac particularibus personis, necnon Civitatibus, Terris, Oppidis, & locis nostri Status Ecclesiastici concessis, & factis, diversarum portionum ejusdem subsidii donationibus seu remissionibus, vix ad dimidium summae trecentorum millium scutorum huiusmodi ascendit, ex quo eadem Camera, quae aliunde non habet unde onera illi in dies incumbencia sufferre possit, & illius creditoribus, qui sua credita ab ipsa recuperare nequeunt, maximum succedit detrimentum.

§. 2. Quapropter praemissis occurrere, & ut tam Camera, quam creditores praefati, quod suum est consequi possint, providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolica potestate plenitudine, omnes, & singulas exemptiones, libertates, & immunitates a solutione subsidii huiusmodi quibusvis Communitatibus, & Universitatibus, ac particularibus personis, cuiuscumque status, gradus, ordinis, conditionis, dignitatis, & praerogativae existen. necnon Civitatibus, Terris, Oppidis, & locis dicti Status, sub quocumque etiam Comitali, Marchionali, Baronali, vel Ducali, aut quovis alio tam majori, quam inferiori titulo, vel, per aliquem S. R. E. Cardinalem regantur, & gubernentur, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritant. & aliis decretis sub quocumque titulo, vel colore, ex quibusvis quantumcumque vrgentissimis causis, & quorumvis etiam Comitum, Marchionum, Ducum, & quorumvis aliorum Principum, seu etiam ipsius R. E. Card. intuitu, & contemplatione per quoscumque Rom. Pont. praed. nostros, ac nos, & Sedem Apost. etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, aut alias quomodolibet concessas, & factas, quarumvis ipsius subsidii portionum donationes, seu remissiones, vel alias gratias, ac quascumque superinde, tam sub plumbo, quam in forma Brevis confectas literas, earum tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur praesentibus pro expressis habentes, Apostolica auctoritate, tenore praesentium revocamus, cassamus, irritamus, & annullamus, ac viribus penitus evacuamus, & pro revocatis, cassis, irritis, & nullis, ac viribus penitus, & omnino vacuis haberi, & nemini superinde suffragari posse volumus. Cameraeque ipsam adversus exemptiones, libertates, immunitates, donationes, & remissiones praedictas ad pristinum, & eum, in quo antequam illae emanarent quomodolibet erat, statum restituimus, reponimus, & plenarie reintegramus, restitutamque, repositam, & plenarie reintegratam esse decernimus in omnibus & per omnia, ac si exemptiones, libertates, immunitates, donationes, remissiones, & gratiae huiusmodi nunquam emanassent.

§. 3. Mandantes Thesaurariis provinciarum, Civitatum, Terrarum & locorum ditionis & Status praedictorum, ac quibusvis aliis ipsius subsidii exactoribus, ac ceteris ad quos spectat, ut subsidium praedictum, juxta illius impositionis continentiam, & tenorem a Communitatibus, Universitatibus, personis, Civitatibus, Terris, Oppidis & locis huiusmodi integre exigant, & exigant, & faciant.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque. Dat. Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatorii, 15. Aprilis, 1550. Pont. nostri anno 4.

Die 22. Julii 1559. Pontificatus nostri anno quinto.

XXI. Archiepiscopi & Episcopi cujuscumque Ordinis professores, ad claustra suorum Ordinum redeuntes, ad ejus officia, & dignitates assumi non possint.

Edita An. D. 1559.

PAVLVS PAPA IV. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN sacra B. Petri Sede, meritis licet imparibus, divina dispositione collocati, ad ea per se sub religionis jugo Domino famulantium quieti consulitur, & ambitionis via praecluditur, diligenter intendimus, & in his nostri pastoralis officii partes honorabiliter impartimur, prout in Domino conspectus salubriter expedire.

Causa hujus confus.

§. 1. Cum itaque, sicut nobis innotuit, nonnulli Episcopi, & Archiepiscopi, diversorum Ordinum professores dignitates, & officia, etiam superioritates nuncupatas suorum Ordinum ambientes, ad hoc ut ad illa assumi, eaque obtinere, alerent, ab eorum Ecclesiis quibus praeerant, etiam munere consecrationis per eos suscepto, per Sedem Apostolicam absolvi procurauerint, & ad claustra suorum Ordinum redeuntes, se ad dignitates, & officia, ac superioritates hujusmodi diuersis modis, & modis assumi, atque consequi saterint, & exinde quamplures dissensiones, & contentiones, ac religionis inobedientiae exortae fuerint, & in dies exoriantur in animarum suarum periculum, & dictorum Ordinum opprobrium ac scandalum plurimorum.

Archiepiscopi & Episcopi redeuntes ad claustra suorum Ordinum, ad officia assumi non possint.

§. 2. Nos praemissis, prout ex debito Pastoralis officii tenemur, providere volentes, Moru proprio, & ex certa nostra scientia volumus, & Apostolica auctoritate statuimus, & ordinamus, quod nullus cujuscumque Ordinis, seu Religionis professor, Episcopus, seu Archiepiscopus, postquam munus consecrationis hujusmodi suscepit (etiam si a vinculo Ecclesiae cui praeferat, per Sedem eandem absolutus, eique quod in suo Ordine remanere, & ad dignitates, ac officia, & superioritates hujusmodi assumi, eaque obtinere possit per Sedem eandem, seu illius auctoritate concessum foret) ad dignitates, aut officia, seu superioritates hujusmodi cujuscumque qualitatis existant, & quouis nomine nuncupentur eligi, seu assequi, aut obtinere nullatenus possit, & ineligibilis, ac ad ea obtinenda perpetuo inhabilis existat.

Dispensationes de super concessa annullantur.

§. 3. Ac quaevis indulta, concessionis, dispensationes, & facultates, ac aliae gratiae ei, tam a nobis, & Sede praedicta, etiam per literas Apostolicas, etiam in forma Brevis, vel alias ab ejus Legatis, seu Nuntiis, aut Majori Penitentiario nostro, quam a Superioribus dictorum Ordinum, ac quibusvis aliis etiam ad id potestatem & auctoritatem habentibus, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu & scientia similibus, & desuper haecenus concessa, & in posterum concedenda, nulla & invalida, nulliusque roboris vel momenti sint & esse censentur.

Eligentes eos ad officia sciunt, iure eligendi, ac voce activa & passiva privantur.

§. 4. Et si quis eum de cetero ad dignitates, seu officia, aut superioritates hujusmodi scienter elegerit, iure eligendi perpetuo careat, ac voce activa & passiva eo ipso privatus existat. Revocantes, cassan. annullan. omnia & singula indulta, concessionis, dispensationes, facultates, & gratias hujusmodi, quorum tenores ac si de verbo ad verbum infererentur, praesentibus haberi volumus pro expressis. Ac decernentes irritum, &c.

Clausula derogatoria.

§. 5. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon dictorum Ordinum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis Episcopis & Archiepiscopis praedictis, ac quibusvis aliis concessis, ceterisque contrariis quibuscumque.

F. les canon. plorum.

§. 6. Volumus autem, & dicta auctoritate decernimus, quod praesentium literarum transumptis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicuius Curiae Ecclesiasticae seu personae in dignitate Ecclesiastica constitutae manitis eadem prorsus fides, &c.

D. N. A. S. die 29. Julii.

Dat. Romae apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 22. Julii, Pontificatus nostri anno quinto.

Die 22. Julii 1559. retro scripta littera Apostolica sub titulo in forma Brevis affixa & publicata fuerant in unius Cancellariae Apostolicae, ac in aede Campi Florae, dimissis copiis affixis per me Gerardum Nicolaum S. D. N. Papae Curf.

Nicolaus de Matthais Mag. Curf.

Sequentem Ioannis XXI. Constitutionem, quae habetur in scriptura & muris suo loco edita fuerat, nunc integram exhibemus: ex vetusto exemplari Romano de promptuarii de qua jam supra, folio 224. col. 2. supra in principio, dictorum admonuimus.

Canonizatio S. Thomae Episcopi Herfordiensis in Anglia, ejusque relatio in numerum SS. Confessorum, cum suae festivitatis institutione pro die 2. mensis Octobris.

VII.

IOANNES PAPA XXI. Universis Christi fidelibus praesentis litterae inspecturis, Salutem & Apostolicam benedictionem.

Edita A. D. 1540.

UNigenitus filius splendor gloriae ac figura substantiae Patris, qui pro lapsi medela hominis exinaniens semetipsum, factus in utero Virginis Verbum caro, de horto militantis Ecclesiae modo rosas coloris ignei, nunc lilia candoris nivei, nunc violas odoris placidi colligere, suisque offerre aspectibus non desistit, in hodiernis temporibus, ad vesperascente die, Mundi hujus labilis termino propinquante, de radice matris Ecclesiae florem fecit ascendere, ex Jacob nostro oriri iussit stellam splendidam matutinam.

Exordium.

§. 1. Ecce namque quod qui sedens in throno omnia facit nova, novi Confessoris, B. videlicet Thomae Herfordiensis quondam Episcopi, nova magna Mundo prodit ejus fama, offert magnifice, vitam offert imitandam a cunctis, ut regulam fulgidam & exemplar.

S. Thomae Episcopi in Anglia a Deo datus.

§. 2. Latentur igitur caeli sursum, qui hunc sanctum gloriosum in se suscipiunt, & exultet terra deorsum, quae superius transmittit Praesulem tam mirandum. Plaudant ob hoc coetus Angelici, & canoro jubilo Deum laudent. Huic occurrant caelestes cunctae. Hunc collaudent festiue caeli ciues. Collaetur in mensa Christi sponsa mater Ecclesia tantae prolis claritate fecunda, quae terram deserens, & terrena, caelestis imperii admirabilis ipse ineffabili throno gaudet.

De cuius nominis caelum & terrae laudantur.

§. 3. Ut autem lucerna splendide vitae suae posita super candelabrum domus Dei non lateat, sed pateat cunctis fidelibus, ut caelestis & perpetuae vitae norma, de suis fecilibus moribus & actibus aliqua de multis ad vitam eternam audientium referamus. Ipse namque, quem fides firmum, spes erectum, Dei, & proximi abundans charitas fecit latum, circumspicuum prudentia, temperantia in omnibus ordinatum, innoxium cunctis iustitia, audacem & strenuum fortitudo, virtutum omnium aromatibus redolebat, velut plena divinatorum charismatum apotheca.

Qui charitate & iustitia temperantia & fortitudine respiciendus.

§. 4. Sane beatus hic Thomas natione Anglicus, Angelicus homo, ipse de parentibus nobilibus & Catholicis originem suam trahens, ab aetate primaeva motu honestate praecellens, studiis literarum sic se dedicavit totaliter, sic in ipsis sollicite studuit & profecit, quod tam in humanis scientiis, quam etiam in divina, honorem magistratus est adeptus; postquam doctrinae suae radios longe lateque diffundens, quamplures ad iustitiam erudit, velut luminare in mundo praefulgidum continens verbum vitae.

Anglicus natione, Angelicus homo, nobilitate & honestate literarum suis praecellens.

§. 5. Ne autem terrenae carnis inhabitatio deprimeret secum sensum caelestia cogitantem, ipsam, ut serviret spiritui, vigiliis & abstinentiis, necnon pungenti cilio, sed & cibi & potus parsimonia continua macerabat, abstinens a vino saepius, sciens quod in ipso lubricum lateret carnis. Sciens etiam quod Deus se promittit in objectum, & praemium mundis corde, a juventute sua casti

Vigiliis abstinentiis, parsimonia macerabat, abstinens a vino saepius, sciens quod in ipso lubricum lateret carnis.

PAULUS QUARTUS.

castitatis pulchritudinem adamavit. Proptereaque mulierum consortia, quae pretiosam viri animam rapiunt, ipsarum blanda colloquia prudentissime devitabat; noverat namque quod propter mulieris speciem a qua factum est peccati initium, multi perierunt.

Mansuetudo, benignitas, misericordia, & alia virtutibus amicitia.

§. 6. Iste Sanctus, etiam ut alter Iob, simplex, castus, ac timens Deum, a Christo didicit esse mansuetum & matrem corde, humilem, & benignum, misericordia nihilominus, quae ab infantia secum crevit, erga pauperes & afflictos suae pietatis viscera sic affecit, quod ipse verus pauper spiritu, diues rebus illos largis sustentabat elemosynis, istos vero crebris consolationibus refouebat; cum Apostolo namque Paulo infirmabatur cum infirmantibus, & cum patientibus scandalum, vocabatur.

Episcopatum praefectus ad ministravit.

§. 7. Hic demum Sanctus de innocente agno factus in Herfordiensi Ecclesia bonus pastor se ipso in mente major effectus est, studens semper de virtute progredi in virtutem, quo in tempore in Dei templo, in virtutum culmine positus sic effulsit, quod merito gemma Praesulum dici posset.

Orationi assidue in consuetudine.

§. 8. Orationi verò insisteret assidue, ac sui fervorem spiritus demonstrabant in orationibus & celebratione Missae abundanter ex oculis lacrymarum defluentes.

Oves suas rebus pastor & Episcopo verbo & exemplo nutrivit.

§. 9. Committas verò sibi oves perducebat ad pascua, & a lupis protechtas rapacibus, pastaque verbo & exemplo pariter ad Christi caulas sedule traducebat.

Sua Ecclesia iura & gregem usque ad saeculum defendit.

§. 10. Jura verò suae Ecclesiae defendebat, indutus iustitia ut lorica, paratus namque pro sibi commisso grege animam ponere, non timuit in hoc Principem nec magnatem.

Obiit Roma & miracula multa subsequuta sunt, quorum aliqua recensentur.

§. 11. Et quia dignum erat quod huic tam excellenti merito daretur aeterna requies post laborem, cum pro suae causae Ecclesiae ad Romanam pervenisset Curiam, diem clausit extremum, receptis devotè prius Ecclesiae Sacramentis. Sicque vir felix iste ad Deum tranimitendo spiritum, de peregrino factus est eximius caeli civis: & quia decebat multum divinae potentiam Majestatis, ut Sanctum hunc in caelis regnare secum per signorum evidentiam Fidelibus declararet, ipsum coruscare in terris miraculis multis fecit, quorum quaedam fidelibus probata testimoniis, ad Dei laudem, & Sancti hujus gloriam duximus inferenda.

Puella stagno submersa, virescens fuit.

§. 12. Quaedam namque puella aetatis annorum quinque, quae tempore longo in quodam profundo stagno steterat mortua & submersa, extracta inde frigida tota & rigida, non habens signum aliquod vitae, facta ad Sanctum hunc pro ejus resuscitatione voto, vitae fuit pristinae restituta.

Infans aqua submersus & mortuus suscitatus.

§. 13. Infans etiam biennis quidam submersus & mortuus, extractus inde, post factum pro ipso votum miraculose fuit suscitatus.

Puer fame submersus salvatus.

§. 14. Puer quidam annorum novem submersus in quodam flumine, postquam extractum de aqua Sancto huic aliqui devoverunt, restitutus est vitae pariter & saluti.

Parvulus mulla bovis curru equitibus recuperatus.

§. 15. Parvulus alter aetatis unius anni cum dimidio, cujus supra caput dormientis in area rota transiverat onusti curru, qui a bobus quatuor traheretur, mortuus ex hoc, recuperavit vitam & animam meritis hujus Sancti.

Infans ob lapsum in quodam fossatum mortuus resuscitatus.

§. 16. Infans alius nondum aetatis annorum duorum, in fundo cujusdam fossati, in quem locum de ponte altitudinis magnae de nocte asseritur cecidisse, repertus mortuus, frigidus omnino & rigidus, absque aliquo signo vitae, delatus ad hunc Sanctum, vitae fuit mirabiliter restitutus.

Mulier longo tempore contracta sanata.

§. 17. Mulier quaedam, quae septem annis sic contracta fuerat, quod nec stare, nec ire poterat per seipsam, portata ad tumulum S. Thomae, oratione ibidem facta per ipsam, restituta fuit pristinae libertati sanitatis.

Puella per foveam putrefacta.

§. 18. Quaedam insuper puella annorum quinque, quae pedem unum habebat annis pluribus quasi totum

ex fistulis putrefactum, ita quod nec stare, nec ire poterat, nisi se super femur trahendo per terram, portata ad dicti Sancti tumulum per partem, fuit ibidem a dicta infirmitate curata.

§. 19. Altera mulier, quae per annos plures visu caecata, nec quòquam ire poterat, nisi ut caeca ab altero duceretur, ducta ad Ecclesiam Herfordiensem, & facta oratione ad tumulum Sancti Thomae, fuit a dicta caecitate continuò liberata.

§. 20. Puer infans annorum quinque, qui ex infirmitate quadam omnino visum perdidit, & duobus annis manens ita caecus, ductus ad hujus Sancti tumulum, oratione facta visum recuperavit perfectè.

§. 21. Quidam etiam homo qui gibbum ad quantitatem unius ovi asseris, ortum in collo suo portaverat multi annis, orans ad tumulum Sancti Thomae, & denarium offerens, cum quo in modum crucis retigerat dictum gibbum, statim curatus omnino fuit, & a dicto gibbo penitus liberatus.

§. 22. Praedictis & aliis multis miraculis Sanctum suum clarificavit Deus, qui facit mirabilia magna solus. Haec sunt certè miracula opera tua Deus, qui sic per caelestes spiritus gubernas terrena omnia & disponis, quod ipsorum sacratum numerum, quem cadentium ruina minuit, reparas mirabiliter de terrenis. Hi sunt Sancti tui, omnipotens Deus, qui tua dono gratiae semper virent, rubent ut rosa, cadent sicut lilium, ut inel placent, currunt ut spiritus, fragrant ut balsamum, ut Sol fulgent. Sic clemens Deus Sanctum suum Thomam glorificans, fidem firmat, nubilos errores dissipat & confundit, ad superna nostros rapit affectus, amoris flammis succendit frigida corda nostra. In hac igitur laeta die, quam fecit Dominus, qua Confessor iste in Dei throno coronà gloriae clarus sedet, laudet Deum omnis spiritus, caeli caelorum clamore ineffabili Deo canant, Sanctorum Ecclesia mente ac spiritu in chordis & organo Deo psallat: sed eo magis plaude Herfordia, quae sui thesaurum corporis continet tam immensum. Nam quem in terris habuisti pastorem, nunc obtines in caelis sedulum protectorem.

§. 23. Verum quia multum convenit, ut quem Deus in caelis glorificat, in terris ad suum fructum & gaudium mundus colat: Nos de ipsius vita & miraculis inquiri fecimus diligenter, dehinc super inventis per nos & fratres nostros attenda eximnatione habita & discussione solerti, de ipsius sanctitate vitae ac veritate miraculorum plenarie certi facti, ad requiritionem instantem, ac supplicationem humilem & devotam Praetatorum multorum apud Sedem Apostolicam existentium, de dictorum fratrum nostrorum, consilio & assensu, consili de omnipotentis Dei misericordia, auctoritate quoque Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, & nostra, in Sanctorum Confessorum catalogo eum duximus adscribendum.

§. 24. Ideoque Universitatem vestram monemus & hortamur attentè, per Apostolica vobis scripta mandantes, quatenus 6. Non. Octobris festum Confessoris ejusdem devotè & solenniter celebretis, ut pia ejus intercessione & hic a noxiis protegi, & in futuro sempiterna gaudia consequi valeatis.

§. 25. Ut autem ad ipsius venerabile sepulchrum ardentius & affluentius Christiani Populi confluat multitudo, ac celebrius ejusdem Confessoris extollatur festivitas, omnibus verè poenitentibus & confessis, qui cum reverentia illuc in eodem festo annuatim accesserint ipsius suffragia petitori, de omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate consili, duos annos & duas quadragenas; accedentibus verò annis singulis ad praedictum sepulchrum infra ejusdem festi octavas, centum dies de injuncta sibi poenitentia misericorditer relaxamus.

Dat. Avenione 15. Kal. Maii, Pont. nostri anno 4.